num. 119. 109
2 Niſi adhuc extent vel ex conſumptis factus ſit locupletior, ibidem n. 121. 109
2 Neque ad hoc requiritur bona fides poſitivè, ſed ſufficit abeſſe malam fidem, ibidem num. 120. 109
2 Poſſeſſor bonæ fidei an teneatur reſtituere fructus extantes vel conſumptos ex quibus factus eſt locupletior aut eorum æſtimationem etiam ante motam litem, ibidem num. 122. 109
Poſſeſſor ab initio malæ fidei poſteà bonæ fidei, an faciat fructus ſuos.
Vide infrà in verbo *Poſſeſſor malæ fidei quoad fructuum &c.*
3 Fructus pertinent ad bonæ fidei poſſeſſorem, non ad proprietarium in cap. Conſultationibus, num. 6. de jure patr. 489
3 Poſſeſſor non tenetur in præjudicium ſui juris appellationem admittere aut probationes exemptionis recipere in c. procurationes, n. 31. de cenſib. 516

Poſſeſſor malæ fidei quis.

2 Poſſeſſor malæ fidei dicitur verè & juris præſumptione in cap. Gravis, n. 37. de reſtit. ſpoliat. 104
2 Poſſeſſor malæ fidei verè dicitur qui poſſidet rem quam pro certo ſcit eſſe alienam, ibidem num. 38. & 108. 104
2 Item is qui pro certo ſcit rem non eſſe ſuam, ibidem num. 39. 104
2 Poſſeſſor malæ fidei juris præſumptione dicitur ille cum quo ſuper re ſeu dominio rei lis fuit conteſtata, ibidem num. 40. & 108. & latiùs n. 110. & 111. 104
2 Poſſeſſor malæ fidei an quis efficiatur per ſolam denunciationem, ibidem num. 41. 104
2 Poſſeſſorum malæ vel bonæ fidei multiplex diviſio, ibidem num. 44. 104
Vide in verbo *Fructuum condemnatio.*
2 Mala fides præſumpta oritur poſt litis conteſtationem, mala fides verò poſt rem judicatam, ſeu fundum evictum in d. c. Gravis, n. 108. de reſtit. ſpoliat. 108

Poſſeſſor malæ fidei quoad fructuum acquiſitionem & reſtitutionem.

2 Poſſeſſor violentus rem cum fructibus etiam qui percipi potuiſſent, reſtituere damna reſarcire & de injuriis ſatisfacere compellitur in c. Gravis, n. 1. & 7. cum quatuor ſeqq. de reſtit. ſpoliat. 103
2 Poſſeſſor malæ fidei etiam non violentus ſive habeat titulum ſive non, fructus etiam induſtriales non facit ſuos, ib. n. 61. 105
2 Fallit ſi ſint conſumpti, ib. n. 62. 106
2 Et quid in fructibus civilibus, ib. n. 63. 106
2 Poſſeſſor malæ fidei ſine titulo tenetur de fructibus perceptis & qui percipi potuiſſent, ib. n. 64. 106
2 Et percepti ſi extant peti poſſunt rei vendicatione ſi ſunt conſumpti, condictione ſine cauſa, vel injuſta, aut rei vendicatione utili, ib. n. 65. & ſeqq. 106
2 Idem condictione furtiva, ib. n. 67. 106
2 Poſſeſſor malæ fidei ſine titulo fructus conſumendo dicitur furtum committere, non autem percipiendo, ib. n. 67. pag. 106
2 Poſſeſſor malæ fidei ſine titulo de fructibus percipiendis convenitur officio judicis, ib. n. 70. 106
2 Poſſeſſor malæ fidei cum titulo tenetur de fructibus perceptis, non autem de percipiendis, ib. n. 71. 106
2 Fallit in quatuor caſibus in quibus etiam de pecipiendis tenetur, ib. n. 72. 106
2 Item fallit in eo qui ſtudioſe patitur fructus maturos corrumpi, ib. n. 73. 106
2 Item in eo qui mala fide poſſidet rem minoris, ib. n. 74. 106
2 Item fallit generaliter cum titulus eſt à jure reprobatus, ib. n. 75. 105
Mala fides ſuperveniens vere, vel præſumptivè per litis conteſtationem an impediat acquiſitionem fructuum.
Vide ſupra in ver. *Poſſeſſor bonæ fidei quoad fructuum acquiſ.*
2 Poſſeſſor, qui ante litem motam fuit in mala fide, condemnatur ad reſtitutionem fructuum à die occupationis, ſeu intruſionis in c. Gravis, n. 121. de reſtit. ſpoliat. 109
2 Poſſeſſor qui ab initio fuit malæ fidei, an faciat fructus ſuos, ib. n. 128. & ſeqq. uſque ad n. 142. 109
2 Quod ſi bona fides ſupervenerit cum perſonarum mutatione, ib. n. 129. 109
2 Et quid ſi ſuperveniat ſine mutatione perſonarum, ibidem num. 140. 110
2 Bona fides hæredis, qui ſucceſſit defuncto malam fidem habenti non prodeſt quoad fructuum acquiſitionem, ib. num. 130. 109
2 Fructus percipiens cum mala fide dicitur furtum committere & illos uſucapere non poteſt, ib. n. 133. 109
2 Succeſſor ſingularis non ſuccedit in vitium ejus, à quo cauſam habet & bona fides ſuperveniens prodeſt ei quoad fructuum acquiſitionem, ib. n. 135. 110
Prælatus an ſuccedat in bonam, vel malam fidem prædeceſſoris.
Vide in ver. *Prælatus quoad ſucceſſorem &c.*
2 Bona fides ſuperveniens in eadem perſona cum legitima cauſa putandi ſe bonæ fidei poſſeſſorem, prodeſt quoad acquiſitionem fructuum, ſecùs ſi ſuperveniat abſque legitima cauſa, in d. c. Gravis, n. 140. & 141. de reſtit. ſpoliat. 110
2 poſſeſſor malæ fidei ab initio, qui poſtea ex ſola cogitatione putat ſe habere bonam fidem non facit fructus ſuos, ib. n. 141. 110
1 Poſſeſſor malæ fidei reſpectu fructuum beneficii an dicatur propriè furtum committere in c. Dudùm, il ſecondo, num. 8. de elect. 247
2 In POSSESSORIO ſummariiſſimo agitur de modico & reparabili præjudicio in cap. In nomine Domini, num. 24. de teſtib. 134
2 Poſſeſſorium ſummariiſſimum eſt præparatorium poſſeſſorii pleni ad quos ſe habet ſicut plenum poſſeſſorium ad petitorium, ibid. num. 25. 134
1 Poſſeſſorium recuperandæ & petitorium ab eadem perſona cumulari poſſunt & utrumque unicâ ſententiâ terminatur in c. Conſtitutus, num. 9. de fil. presbit. 443
2 Poſſeſſorio & petitorio ſi ſpoliatus ſimul agat & poſſeſſionem & ſpoliationem probet, ſed non dominium, obtinet in poſſeſſorio, ſed ſuccumbit in petitorio in capite Cùm Eccleſia, num. 1. de cauſ. poſſeſ. & propr. 97
1 Poſſeſſorium datur etiam in incorporalibus in cauſis tamen civilibus, non autem criminalibus in cap. Ne innitaris, num. 205. de Conſtitut. 46
Vide in ver. *Interdictum.*
3 POSSIBILE non dicitur quod fieri non poteſt abſque diſpenſatione in cap. In Eccleſiis, num. 13. de Capel. Monachor. 471
3 POSSIDENS nomine alieno non poteſt præſcribere nec novum ſtatutum beneficio imprimere in cap. In Eccleſiis, num. 21. de Capell. Monach. 472
1 Poſſidere qui non poteſt, is non poteſt præſcribere in c. Quanto, n. 34. de Conſuet. 183
1 Poſſidere tenentur jure Divino in beneficiis Curatis perſonæ quantumcunque illuſtres & litteratæ in cap. Dudum, il 2. n. 26. de elect. 148
2 Poſſidere quis non dicitur rem pacificè, ſi ſuper ea quæſtio ſibi moveatur in cap. Si quis, num. 5. de confir. util. vel inutil. 193
2 Poſſidendi cauſam nemo poteſt ſibi mutare ſine juſta & legitima cauſa ſuperveniente in c. Gravis, num. 142. de Reſt. Spol. 110
5 Poſſidens per decennium plura beneficia incompatibilia & allegat ſe titulum amiſiſſe, an ſit admittendus ad probationem tituli per juramentum in cap. Licet Heli, num. 32. de Simonia. 43
1 Poſſidentis melior eſt conditio in materia juſtitiæ & in foro judiciali, non autem in materia aliarum virtutum & in foro conſcientiæ & refellitur opinio contraria in c. Ne innitaris, n. 173. & num. 191. uſque ad num. 211. de Conſtit. 44
3 POSSUMUS id ſolum quod commodè poſſumus in cap. Ad audientiam, il 1. n. 2. de Eccl. ædific. 586
5 POSTLIMINII definitio in cap. per tuas, il 1. num. 35. de Simon. 48
5 Poſtliminio reverſis ſecundum leges datur actio reſciſſoria intra quadriennium, ſed ſecundum Canones recuperant omnia non obſtante quocunque temporis curſu, ibid. num. 36. & ſeq. 48
5 Poſtliminii jus ſecundum Canones locum non habet quantum ad hoc, ut Chriſtiani ſervi efficiantur capientium, ſed benè quantum ad hoc ut reverſi omnia recuperent, ib. num. 38. 48
5 Poſtliminio carent qui armis victi ſe turpiter dediderunt, ibid. num. 39. 48
5 Poſtliminii jus non habet locum in Officiis minoribus Regularium, ſed benè in Prælaturis electivis, etiamſi non ſint perpetuæ, ſed ad certum tempus, ibid. num. 41. & ſeq. 48
5 Poſtliminio reverſus ſtatum recuperat priſtinum & munera etiam civilia & cuncta ei incolumia ſervantur, ibidem num. 43. 48
5 Poſtliminium duo habet capita, alterum fundatur ſuper veritate, alterum ſuper fictione, ibid. num. 44. 48
5 Tutor ſi ſit captus ab hoſtibus deſinit eſſe tutor, ſed reverſus recipit tutelam jure poſtliminii, ibidem numero 42. 48
Vide in ver. *Captivus.*
1 POSTULATIO per quam privata vel minor utilitas communi vel majori præfertur, vel quæ fit à minori quam tertia parte Collegii admitti nōn debet in cap. Bonæ memoriæ, num. 1. & ſeqq. de poſtul. prælator. pag. 193
1 Poſtulatio facta à non majori parte Capituli poteſt reſpui, nec ulla fit injuria poſtulantibus, ibid. num. 42. 195
1 Poſtulantes ſcienter impoſtulabilem pro ea vice ſunt privati poteſtate poſtulandi, ib. num. 44. 195
1 Poſtulato jus acquiritur poſtquam poſtulatio fuit ſuperiori præſentata, nec licet poſtulantibus reſilire, ibidem numero 49. & 78. 195
1 Poſtulans & ſuperior poſſunt ſimul recedere à poſtulatione, etiam poſtulato contradicente, ibid. n. 50. 195
1 Poſtulatus qui ante admiſſam poſtulationem ſe adminiſtrationi immiſcuit, privatur omni commodò poſtulationis, ib. num. 54. 195
1 Et poſtulantes qui eum admiſerunt eligendi & poſtulandi facultate privantur, ibid. num. 55. 196
1 Idem in nominato, num. 56. 196
1 Poſtulatio innititur magis gratiæ, quam juſtitiæ, ibidem num. 59. 196
1 Poſtulatio quid ſit, ibidem num. 60. 196
1 Poſtulatio admittitur, electio confirmatur, ib. n. 61. 196
1 Poſtulatum non cogitur prælatus concedere, ib. n. 62. 196
1 Debet tamen compelli per ſuperiorem ſi juſta cauſa exigat, ib. num. 63. 196
1 Prælatus non concedens poſtulatum tenetur illi providere de conſimili beneficio, ib. num. 64. 196
1 Poſtulationem concorditer factam ſi ſuperior non admittat injuriam infert, ibidem num. 66. 196
1 Poſtulatio fit de ineligibili puta extraneo, laïco vel illegitimo, ib. num. 72. 196
1 Criminoſus eſt impoſtulabilis, ib. num. 74. 196
1 Poſtulatio & nominatio quam ſolemnitatem requirant, ibidem num. 76. 196
1 Poſtulatus etſi beneficiari non poſſit præciſè invitus, tamen poteſt cogi ut de nolente fiat volens in cap. Quanto, num. 119. de tranſl. Epiſc. 299
1 Poſtulatio & electio ſibi invicem adverſantur in cap. publicato, num. 42. de elect. 286
1 In poſtulatione an licita ſit variatio publicato ſcrutinio, ib. n. 48. & ſeq. uſque ad n. 53. 286
1 In poſtulatione nulla forma reperitur à jure præſcripta, ibid. num. 50. 287
1 Nec per eam requiritur jus poſtulato, ib. n. 51. 287
1 Poſtulare quid ſit in cap. Clerici, n. 21. de poſtul. 616
1 Poſtulatio & electio non valet ſi quis dicat poſtulo & & eligo ut meliùs valere poteſt in cap. Et ſi unanimiter, num. 7. de poſtulat. Prælat. 97
1 Poſtulantium conſenſus non eſt liber, cùm ab alieno arbitrio dependeat, ib. num. 11. 198
1 Poſtulatus ſi conſentiat, eo ipſo refellitur tanquam ambitioſus, ibid. num. 12. 198
1 Poſtulatio quid ſit & in quo differat ab electione, ibid. num. 15. & 19. 196
1 Poſtulari non poſſunt qui propter vitium eligi prohibentur ut criminoſi, ibid. num. 16. 198
1 Declaratur, ibid. num. 18. 198
1 Poſtulandi qui ſint, ibid. num. 18. 198
1 Poſtulantes dignum ante præſentationem factam Superiori poſſunt variare, ſed poſtulantes indignum non, quia ſunt ipſo jure privati in c. Cùm vos, num. 45. de off. ordin. 517
3 POTENTIA generandi in maſculis & fœminis in quam uſque ætatem prætendatur in c. Cùm ſis, num. 40. de converſ. conjugat. 410
4 Potentia actualis coëundi non eſt de ſubſtantia Matrimonii jure naturæ vel Divino, ſed poſitivo tantùm in c. De illis, il 2. num. 31. de deſponſ. impub. 25
1 Potentia ita demùm attenditur cùm eſt facile reducibilis ad actum in c. Cùm ſit ars, n. 34. de ætat. & qual. 402
5 Potentia eſt de genere bonorum in cap. Reſponſo, num. 99. de ſent. excomm. 339
3 Potentia actui proxima in favorabilibus habetur pro actu in c. Extirpandæ, §. Qui verò, n. 52. de præb. 125
1 Potentia ejus eſt cujus eſt actus in cap. Accepimus, num. 35. de pactis. 608
3 Potentia reducta ad actum reponit rem in primo ſtatu in c. De multa, num. 37. de præb. 112
3 Potentia ad operationem reducitur in c. Ex parte, num. 23. de Cler. ægrot. 152
5 POTENTIORIBUS pares eſſe non poſſumus in capite Henricus, n. 4. de Cler. pugn. in duell. 130
1 POTENTES qui dicantur in c. Quiſquis, num. 24. de elect. 272
5 *Poteſt* verbum eſt facultatis in cap. Henricus, num. 11. de Cler. pugn. in duell. 130
1 Præcedente negatione inducit neceſſitatem præciſam & privat potentiâ in cap. Cùm dilectus, num. 57. de conſuet. 191
1 Et reddit actum de jure impoſſibilem in cap. Cauſam, num. 21. 30. & ſeqq. de elect. 238
1 Præcedente negatione non privat potentiâ quandò hinc reſultaret abſonus intellectus, ibid. num. 32. 239
3 Negativè prolatum neceſſitatem importat in c. porrectum, num. 50. de Regul. 351
3 *Poſſit* verbum non importat neceſſitatem in cap. Tua nobis, num. 22. de teſtam. 266
1 *Aliter fieri non poſſit*, hæc verba an importent decretum irritans in cap. Cauſam, num. 24. de elect. 238
1 *Non poteſt* verbum aliquandò exponitur, id eſt non debet, ibid. num. 30. 239
1 POTESTAS clavium etiam in actu poteſt eſſe ſine beneficio curato, ſed non è converſo in cap. Cùm pridem de pactis, num. 37. 596
3 Poteſtas juriſdictionis eſt præſcriptibilis, poteſtas ordinis ſecùs in cap. Nullus, num. 3. de paroch. 287
3 Poteſtas & voluntas requiritur ad quemlibet actum expediendum in c. Super inordinata, n. 2. de præb. 141
1 Poteſtas Ordinis eſt indelebilis, poteſtas Juriſdictionis ſecùs in c. presbiter, n. 24. de Sacram. non iteran. 420
5 Poteſtas ſpiritualis duplex, Sacramentalis & juriſdictionalis in c. Quod à prædeceſſore, n. 31. de ſchiſmat. 94
1 Poteſtas Sacramentalis & juriſdictionalis quæ ſit & in quibus differant in cap. Statuimus, num. 16. de ſuppl. negl. Prælat. 324
1 Poteſtas Ordinis neque ex intervallo, neque in actu conceſſionis recipit diviſionem ſeu limitationem, ibid. num. 38. & ſeq. 325
1 Poteſtas Ordinis non recipit limitationem ſive competat de jure communi, ſive ex privilegio papæ, ibidem num. 40. & 46. 325
1 Poteſtas juriſdictionis cujuſmodi eſt abſolutio Sacramentalis reſtringitur ad ſubditos tantùm, ib. n. 44. 326
1 Poteſtas ordinis ad uſum, juriſdictio ad uſumfructum proximius accedit, ibid. n. 48. 326
3 Poteſtas delegata cur ſit Epiſcopis per Concilium Tridentinum attributa in cap. Ad audientiam, il 1. n. 46. de Eccleſ. ædific. 589
3 Poteſtas Eccleſiæ ad peccatum ſe non extendit in c. Conſultationibus, n. 46. & 50. de Cler. ægrot. 156
1 Poteſtatis defectus in agente ſemper reddit actum ipſo jure nullum in c. Accepimus, n. 44. de pactis. 609
3 Poteſtas extraordinaria magis eſt reſtringenda quàm ordinaria in c. Litteras, n. 25. de conceſ. præb. 185
1 Poteſtas Ordinis datur determinatè ad aliquod ſpeciale miniſterium Divini Cultus, non autem ad ea quæ communiter fiunt à toto miniſtrorum Collegio in cap. Cùm contingat, num. 27. de ætat. & qual. 386
1 Poteſtatem duplicem habens in dubio cenſetur ea uſus per quam actus ſuſtinetur in cap. Ex parte, num. 35. de Arbitr. 645
3 Poteſtas duplex requiritur ad Ordines conferendos in c. Aqua, numer. 10. de conſecr. Eccleſ. vel altar. 185
1 Poteſtas ligandi ſeu legem imponendi non poteſt eſſe niſi Superioris in c. Significaſti, n. 14. de elect. 205
1 Poteſtas omnis impatiens conſors eſt, ib. n. 36. 206
1 Poteſtatis defectus nunquam ſuppletur ex cauſa quantumcunque urgenti in c. Nimis, n. 12. de fil. presbit. 438
1 Poteſtas Sacramentalis non poteſt auferri ab Eccleſia in c. Perniciòſam, n. 44. de off. ordin. 508
1 Poteſtas juriſdictionalis eſt ex injunctione hominis ne immobiliter adhæret. ibid. num. 45. 508
1 Poteſtas clavium non recipit interpretationem reſtrictivam, ibid. num. 65. & in cap. Niſi cùm pridem, n. 86. de Renunciat. 316
1 Poteſtas quæ confertur Epiſcopo in conſecratione an attingat rationem caracteris in cap. Requiſivit, n. 34. & ſeqq. de ordinat. ab Epiſc. 350
1 Poteſtas conferendi minores ordines quàm accipit Abbas in impoſitione manuum, poteſt in totum ab Eccleſia auferri, ibid. num. 35. 350
1 Poteſtas ſpiritualis duplex, ibid. num. 64. 353
1 Poteſtas tantò eſt altior, quantò ad plura ſe extendit, ibid. num. 92. 355
1 Poteſtas clavium tribuitur habitu in ordinatione, actu vero in collatione beneficii curati in cap. Cùm pridem num. 32. de pact. 596
2 Poteſtas rectè ordinandi pendet à juriſdictione in c. Cùm inter vos, n. 10. de ſent. & re jud. 174
3 Poteſtas duplex in papa in cap. Conſultationibus, num. 72. de Cler. ægrot. 159
3 Poteſtatis plenitudo quid ſit & qualiter definiatur, ib. 159
1 Poteſtas Ordinis competere non poteſt, niſi ex conſecratione vel ex conceſſione papæ in cap. Statuimus, n. 41. de ſupplen. neglig. prælat. 325
1 Poteſtas clavium non recipit interpretationem reſtricti-

15. de Jurepatron. 490
3 PRÆSIDENTES Capitulis poſſunt excommunicare & facere excommunicatum denunciari ab Eccleſiarum prælatis in cap. Ne Religioſi, num. 15. de Regular. 390
1 PRÆSES Capituli an ſit de ſubſtantia electionis in cap. Quia propter, num. 72. de elect. 268
1 De PRÆSTIMONIIS an debeat fieri mentio in litteris in cap. Ad audientiam, il ſecondo, num. 60. & 62. de reſcript. 164
3 *Præſumant* ver. non verificatur in his, qui ex ſimplicitate aliquid contra legem faciunt in cap. Ad hæc num. 71. de Religioſ. domib. 463
1 PRÆSUMPTIO validitatis actûs eſt aliarum præſumptionum regina in cap. Ne innitaris, n. 231. de Conſtit. & in cap. Nonnulli, num. 47. de reſcript. 158
3 Præſumitur quis continentiam ſervaturus ratione antiquæ ætatis etiamſi tempore juventutis caſtitatem non ſervaverit in cap. Cùm ſis, num. 84. de Converſ. Conjugat. pag. 413
3 Præſumptiones vel fictiones habent locum etiam in foro animæ, quandò ex legis obſervantia non reſultat iniquitas vel peccatum in cap. Si quis, num. 69. & ſeq. de Regular. 320
1 Præſumptio ſemper eſt pro judice in cap. Accepimus, n. 11. de ætat. & qualitat. 396
1 Præſumuntur omnia ritè & ſolemniter acta, ib. n. 20. 397
4 Præſumptio ſolemnitatis ſubſtantialis tollitur ex inſpectione ſcripturæ in cap. Lator, n. 51. Qui filii ſint legitim. 83
4 Præſumptio tranſlativa, quæ dicatur, ib. n. 56. 83
4 Præſumptio juris & de jure idem operatur in caſu præſumpto, quod veritas in caſu vero in c. is qui fidem, num. 3. de ſponſalib. 16
4 Et probationem in contrarium non admittit, ib. n. 4. 16
4 Præſumptio juris & de jure non habet locum in foro animæ, ſed ipſa veritas, ibid. num. 5. 16
3 Præſumptio quid ſit in cap. Veſtra, n. 22. de Cohabit. Cleric. & mulier. 8
3 Præſumptio variatur, debilitatur & fortificatur prout ſuadent circumſtantiæ, ibid. num. 23. 8
3 Præſumptio alia temeraria, alia probabilis, alia violenta, ibid. num. 24. 8
3 Præſumptio alia juris & de jure, ſeu Canonis, alia juris tantùm, alia hominis, alia naturæ, alia facti, ibid. num. 25. 8
1 Præſumptio validitatis actus dicitur aliarum præſumptionum regina in c. Nonnulli, n. 47. de reſcript. 158
2 PRÆTEXTUS ſeu color quid ſit in c. Cùm veniſſent, num. 18 de Judic. 16
5 PRÆVENTIO in captura præfertur præventioni verbali in cap. pervenit, num. 40. de Adulter. 138
5 PRAGMATICA Sanctio uti ſchiſmatica à Rege & Parlamento Franciæ & Lateranenſi Concilio abrogata eſt in cap. Prætereà, num. 62. ne Præl. vic. ſuas. 64
1 PRATI oppidum, an ſit nullius Diœceſis, an verò in Diœceſi piſtorienſi in cap. Cùm ab Eccleſiarum, num. 13. & ſeq. uſque in fin. de offic. Ordinar. 512
1 Pratenſis Eccleſiæ originalis exiſtentia in Diœceſi Piſtorienſi ibid. num. 15. 512
1 Præpoſituræ pratenſis privilegia conſiderari poſſunt juxta tria tempora, ibid. num. 22. 513
1 Prati origo, ibid. num. 23. 513
1 Præpoſitus pratenſis an juriſdictionem quaſi Epiſcopalem præſcripſerit privativè ad Epiſcopum piſtorienſem, ib. num. 30. & ſeqq. uſque in fin. 513
3 Praxis procedendi cùm controvertitur inter Epiſcopum & inferiorem ad quem ſpectet juriſdictio in aliquo territorio in c. Cùm dilectus, n. 16 de Relig. domib. 467
1 PRESBITER de jure communi poteſt primam Tonſuram conferre ſæcularibus in quos habet Epiſcopalem juriſdictionem in cap. Cùm contingat, num. 8. de ætat. & qualitat. 385
5 Presbiter eſt capax conſecrationis Epiſcopalis, licet non ſit Diaconus vel Subdiaconus in cap. Tuæ litteræ, num. 7. de Cler. per ſalt. promot. 183
5 Presbiter in potatione pernoctans & Miſſam celebrans officio & beneficio privari debet in cap. Si conſtiterit, de accuſat. num. 1. 5
5 Presbiter qui inter paſtum aut potum & Miſſæ celebrationem non dormit, an præſumatur celebraſſe non jejunus, ibid. num. 2. & num. 16. 5
5 Presbiter pernoctans in taberna præſumitur bibiſſe poſt mediam noctem, ibid. num. 15. & num. 21. 5
5 Presbiter qui poſt mediam noctem cibum vel potum ſumpſit & manè celebravit an ſit beneficio privandus, ibid. num. 16. & ſeqq. 6
5 Presbiter qui cibum aut potum ſumpſit ante mediam noctem etiam non permiſſa dormitione vel digeſtione poteſt celebrare, ibid. num. 20. 6
5 Presbiter vinolentus ſi in taberna non pernoctaverit, an in dubio præſumatur celebraſſe non jejunus, ib. n. 21. 6
1 Presbiteri cadaver, qui ſibi mortem conſciverat. Arreſto pariſienſi remittitur ad Judices Eccleſiaſticos in cap. Eccleſia S. Mariæ, num. 11. de Conſtit. 10
1 Presbiteri olim nomine ab Epiſcopis non differebant, ſed propter ſchiſmata facta eſt nominum diſtinctio in cap. Quantò, num. 10. & ſeqq. de conſuetud. 181
1 Presbiteros non differre ab Epiſcopis Arianorum fuit hæreſis, ibid. num. 12. 181
1 Presbiteri conficiunt & Epiſcopi caracterem Confirmationis & Ordinis conferunt, non obſtante quàvis Eccleſiæ prohibitione, ibid. num. 17. 182
3 Presbiteri ſæculares poſſunt eſſe de Collegio Doctorum juris civilis in cap. Non magnoperè, num. 10. Ne Cler. vel Monach. 621
3 Presbiteri & alii prohibiti audientes leges vel phiſicam in propriis domibus an incidant in excommunicationem in cap. Super ſpecula, num. 12. & 17. Ne Cler. vel Monach. 643
1 Presbitero cùm ordinatur manus imponitur ab Epiſc. & Presbiter abſtantibus, Diacono ab Epiſcopo tantum in c. presbiter, n. 5. de Sacram. non iteran. 419
1 Presbiter ordinatus abſque manuum impoſitione non accipit poteſtatem à peccatis abſolvendi, ib. n. 21. 420
1 Presbiter in impoſitione manûs non ordinatur iterùm nec novum recipit caracterem, ibid. num. 22. 420
1 Presbiteri & Diaconi in primitiva Eccleſia per manûs impoſitionem ordinabantur, ibid. n. 33. 421
1 Presbiter cui papa dedit facultatem chriſmandi, poſt revocationem commiſſionis nihil confert, ſecùs in Epiſcopo in c. Statuimus, n. 34. de ſupplen. neglig. 325
3 Presbiteri nomen largè comprehendit etiam Diaconos & Subdiaconos in cap. presbiter, num. 15. de celebr. Miſſar. 539
3 Sed non alios Clericos, niſi vulgariter proferatur, ibid. num. 27. 540
1 Presbiteri ordinati ab Epiſcopis incognitis, de quibus dubium eſt an ſint Epiſcopi, ſunt iterùm ordinandi in c. Ne innitaris, num. 187 de conſtitut. 45
3 Presbiteri principalis actus eſt miniſtrare Corpus & Sanguinem Chriſti in cap. Cùm veniſſet, num. 38. de Sacra Unctione. 411
Vide in ver. *Sacerdos.*
2 PRETII acceſſio eſt ejuſdem naturæ cum principali in c. Ex Epiſtolæ, n. 12. de probation. 113
3 Pretium inſpicitur de tempore venditionis, non autem promiſſionis de vendendo, ibid. num. 16. 113
5 Pretii juſtitia deſumitur ex conſuetudine longiſſimi temporis cum Superiorum tolerantia in capite. Naviganti, num. 51. de Uſur. 149
5 Pretium dare & habere fidem de pretio paria ſunt in c. Nobis, num. 14. de Simon. 33
5 Pretia rerum ex quibus varientur in cap. In civitate, n. 21. de Uſuris. 142
5 Pretium cenſus qua ratione ſit minuendus propter pactum de redimendo vel alia onera emptioni adjecta, ibidem num. 28. 143
5 Primatus fugientem ſe deſiderat, deſiderantem ſe horret in cap. Tua nos, num. 35. de Simon. 51
1 PRINCEPS laïcus in Eccleſias vel Eccleſiaſtica negotia nullam habet juriſdictionem in cap. Eccleſia S. Mariæ, num. 9. de Conſtitut. 109
5 Princeps ſæcularis poteſt ſubditis ſubſidium imponere, etiam ſine cauſa in cap. Prætereà, num. 40. ne præl. vices ſuas. 62
1 Princeps naturaliter obligatur ex nudo pacto etiam inito cum propriis ſubditis in c. Antigonus, num. 7. de 585
1 Princeps non poteſt committere ſimoniam laïcalem in c. Cùm pridem 64. & 115. de pactis. 599
5 Princeps non eſt ſub lege fori, ſed ſub lege poli, naturæ & rationis in cap. Ne pro dilatione, num. 57. de pœnit. & remiſſ. 302
5 Princeps poteſt contra veritatem fingere, ſed non veritatem immutare in cap. Ex parte, il 2. num. 37. verſ. Et princeps, de privileg. 243
2 Princeps legem facit tanquam princeps, contrarium verò tanquam privatus in cap. Ex Epiſtolæ, num. 7 & 23. de probat. 113
2 Nihil eſt quod lumine clariore præfulgeat, quàm recta fides in principe, ibid. num. 25. 114
2 Princeps ſi poſſet liberè contractum à ſe initum infringere, careret hominum commercio in contrahendo, ib. num. 26. 114
2 Princeps debet habere unum calamum & unam linguam & eſſe immobilis ſicut lapis angularis & polus in cœlo, ibid. num. 29. 114

2 Princeps etſi ſolutus ſit legibus, tamen à naturali ratione & æquitate quæ contractibus ineſt non eſt ſolutus, ibid. num. 30. 114
2 Princeps ex juſta & rationabili cauſa reſpiciente publicam utilitatem poteſt contractum reſcindere & cauſa præſumitur in principe, ibid. num. 34. 114
1 Declaratur procedere ſi publica utilitas aliàs haberi non poſſit quàm ſi auferatur tertio jus quæſitum ex contractu, ibid. num. 35. 114
1 Princeps ex generalitate facilè poteſt circumveniri in cap. Dilectus, il primo, num. 13. de reſcript. 172
5 Princeps non cenſetur ſuper inhabilitate diſpenſare quandò gratia in aliqua parte poteſt operari effectum ſuum in cap. Quod à prædeceſſore, num. 91. de Schiſmat. 99
1 Princeps poteſt ſine cauſa jus tertii auferre de poteſtate abſoluta, non autem de poteſtate ordinaria in capite Quantò, num. 79. de tranſlat. Epiſc. 296
5 Principis liberalitatem temerarium eſt in diminutionem interpretari in c. Olim, n. 12. de verb. ſignific. 353
3 Princeps non tam amplam habet poteſtatem in diſpoſitionibus inter vivos, atque in ultima voluntate in c. Significatum, num. 21. de præbend. 76
3 Princeps præſumitur circumventus præſumptione juris & de jure quandò etiam motu proprio revocat conceſſionem à ſe priùs factam in cap. Conſultationibus, n. 57. & 60. de Cler. ægrot. 157
3 Princeps debet habere unum calamum & unam linguam & eſſe immobilis ſicut lapis angularis, ib. n. 58. 157
3 Princeps uti non debet poteſtatis plenitudine niſi ex magna cauſa, ibid. num. 73. 159
3 Princeps in dubio poteſtatis plenitudine uti velle non præſumitur, ibid. num. 75. 159
3 Princeps qui de plenitudine poteſtatis aufert jus tertii, præſumitur id facere cum cauſa, quandò procedit per viam legis generalis, ſecùs ſi per viam reſcripti, ibid. num. 79. 159
3 Item quandò procedit motu proprio; ſecùs ſi ad ſupplicationem partis, ibid. num. 80. 159
3 Item ſecùs quandò procedit parte non citata, ibidem n. 81. 159
3 Item ſecùs ſi in litteris ſit expreſſa cauſa minùs juſta, num. 82. 159
1 Principis ſummi inſtitutionem ſibi Deus reſervavit in cap. Accepimus, num 39. de pactis. 609
1 Principem oportet eſſe optimum & perfectum virtute, ibid. num. 48. 609
1 Princeps judicare poteſt ſecundum conſcientiam, adhibita tamen cautela hìc poſita in cap. Canonum ſtatuta, n. 54. de Conſtitut. 18
1 Princeps non adſtringitur legibus ſuis vel prædeceſſorum vi coactiva, aſtringitur tamen vi directiva rationis jure naturali & Divino, ibid. n. 57. & ſeq. uſque ad num. 64. 18
3 Principes laïci facere non poſſunt omnia prædia tributaria, ita ut cùm devenerint ad Eccleſias obnoxia ſint collectis poſteà imponendis in cap. Non minùs, num. 11. de Immun. Eccleſ. 595
3 Princeps ſolus poteſt efficere ut credatur pelli mortuæ in cap. Sicut te, num. 44. Ne Cleric. vel Monach. 638
1 Principes privilegia impetrantes obligantur ex ſtilo ad tuendam immunitatem Eccleſiaſticam in cap. Conſuetudines, num. 77. de Conſuetud. 159
3 Princeps præ aliis publicam ſalutem tueri debet in cap. Audivimus, num. 44. de Reliq. & vener. Sanctor. 571
3 Princeps poteſt manu regia cauſas cognoſcere & terminare omiſſo rigore judiciario, ib. n. 43. 571
3 Princeps eſt ſolutus legibus humanis, ſed non jure naturali & Divino ib. num. 71. 572
Vide in ver. *Lex civilis*, *Imperator.*
5 Princeps poteſt facere Civitatem & tamen non poteſt facere Epiſcopum, nec ſedem Epiſcopalem creare in cap. Epiſcopalia, num. 13. de privileg. 217
Vide in ver. *Civitas.*
1 Princeps ſæcularis an poſſit diſtinguere, limitare, interpretari jus Divinum in cap. Quæ in Eccleſiarum, num. 142. de Conſtitut. 96
3 Princeps quamvis ex juſta cauſa, poſſit ſtatuere contra jus gentium, tamen ubi ceſſat illa cauſa conſtitutio ſervanda non eſt in c. Cùm eſſes, n. 38. de teſtam. 259
2 In principe tanquam juſtitiæ fonte debet eſſe conſtans & perpetua voluntas in cap. Cùm olim, num. 7. de ſent. & re judicat. 171
2 Principis actus debent, eſſe habiles & perpetuò manſuri, ibid. num. 12. 171
2 Princeps ſicut ſolus legem condit, ita ſolus privilegium concedit nullo citato, ibid. n. 26. 171
3 Principium & prælatorum petitioni non eſt annuendum cùm æquitatem non fovent in cap. Novit, num. 30. Ne Sede Vacant. 153
5 Principes ſæculares qui jurare nolunt de Eccleſia contra hæreticos defendenda dignitate privantur in cap. Ad abolendam, num. 5. de Hæreticis. 79
5 Item excommunicantur & terræ ipſorum interdicuntur, ibid. num. 6. 79
5 Et civitates reſiſtentes privantur aliorum commercio & Epiſcopali dignitate, ibid. num. 7. 79
2 Princeps laïcus ex magna cauſa poteſt ſtatuere contra præcepta moralia affirmativa vel ſaltem judicialia in cap. Licèt univerſis, num. 6. de Teſtib. 137
2 Contrarium, ibid. num. 11. 138
5 Principis aſſertioni bona ob rebellionem publicantis non ſtatur, niſi de rebellione conſtet. in cap. Sacro, num. 38. de ſent excommunicat. 341
5 Principes ſæculares & laïci ratione criminis Eccleſiaſtici poſſunt per judicem Eccleſiaſticum privari dignitatibus & honoribus etiam ab Imperatore habitis in cap. Ad abolendam, num. 17. de hæreticis. 80
3 Principis autoritas exuberans eſt in gratiis dilatoriis; reſtrictior verò in peremptoriis in cap. Cùm ſimus, num. 15. de regular. 356
1 Principes ſæculares, an ex conſuetudine poſſint habere jus deputandi Oeconomum in Eccleſiis vacantibus in cap. Cum vos, num. 14. de offic. Ordin. 515
Princeps laïcus an poſſit indicere diem feſtum.
Vide in verbo *Dies Feſti.*
2 Principium Catholicorum eſt in adjutorium Eccleſiæ ſacrarum Conſtitutionum præcepta tueri in c. Conqueſtus, num. 74. de feriis. 85
1 Nulla autoritas vel Senatus poteſt facere quin princeps ſit animal rationale, vel ut ſit ſolutus legibus naturæ in c. Canonum ſtatuta, n. 63. de conſtit. 16

Princeps quoad jus quæſitum non tollendum

1 Gratia principis ita eſt interpretanda ut non noceat tertio in cap. Cauſam quæ, n. 11. de reſcript. 143
1 Amplia primò, etiam in gratia conceſſa miſerabilibus perſonis, ibidem numero 12. 143
1 Amplia ſecundò, etiam in gratia conceſſa Regibus, ibidem numero 13. 143
1 Amplia tertiò, etiamſi præjudicium ſit modicum, ibidem numero 15. 143
1 Sed contra numero 17. 143
1 Amplia quartò, etiam quandò reſcribitur motu proprio, ibidem num. 18. 143
1 Amplia quintò, etiamſi aliàs gratia nihil conferat, ibidem numero 24. & 26. 143
1 Amplia ſextò, etiamſi oporteat recedere à proprietate verborum, ibidem num. 27. 143
1 Limita, niſi verba ſint adeò clara ut ceſſet omnis ambiguitas, ibidem numero 34. 144
1 Motus proprius non firmat privilegium contra jus alterius, ibidem numero 17. 148
1 Licèt præſervet à ſubreptione: tamen operatur remotionem juris alieni, ibidem num. 19. 143
1 Princeps non intendit juri alterius derogare, ibidem numero 20. 143
1 Verba reſcripti tolerabilius eſt ut nihil operentur quàm ut aliquis indebitè damnum patiatur, ibidem n. 25. 143
Vide in verbo *Reſcriptum.*
1 Princeps reſcribens ſcienter contra jus tollit juris obſtaculum ibidem num. 30. 144
1 Contrarium ibidem numero 31. 144
1 Declaratur ibidem numero 32. 144
1 Princeps reſcribendo ſimpliciter contra jus præſumitur circumventus, ibidem numero 33. 144
1 Princeps ſi in ſecunda gratia non fuerit facta mentio de qualitatibus primæ, præſumitur circumventus in cap. Cæterum, numero 16. de reſcript. 130
Vide in verbo *Subreptio*, *Reſcriptum* & in verbo *Regula de jure quæſito &c.* & in ver. *Papa quoad jus quæſitum.*
1 Princeps in bonis ſubditorum nullum habet directum vel utile dominium, ſed tantum protectionem, juriſdictionem & quoddam dominium univerſaliter conſideratum in c. Quæ in Eccleſiarum, n. 51. & 113. de conſtit. 91
1 Principis reſcriptum, lex vel ſtatutum in læſionem juris alterius, an valeat nec ne, ibidem num. 108. & ſeqq. uſque in finem. 94
1 Quid ſi princeps auferat jus quæſitum vel acquirendum de jure naturali, id eſt gentium, ibidem n. 109. 94
1 Et quid ſi procedat ſine juſta cauſa & hoc ſit certum, ibid. num. 112. 95
1 Et quid ſi ex juſta cauſa & hoc pariter ſit certum, ibidem numero 118. 95
1 Et quid ſi dubium ſit an juſta cauſa ſubſit, ibid. n. 120. 95
1 Et quid ſi auferat jus alteri competens de jure civili,

3 Precum primariarum Indultum Imperatori conceſſum & à rio IV. confirmatum, eſt ſublatum à Concilio Tridentino in cap. Nulla, n. 9. de conceſſ. præb. 174
5 Preces non inducunt ſimoniam, eligendus aliàs erat idoneus in c. Nobis, n. 109. de ſimon. 39
3 Preces porrigere alicui defuncto quem quis credebat virum probum; eumque ſecretò venerari non eſt prohibitum in cap. Audivimus, num. 18. de reliq. & vener. Sanct. pag. 569
1 PRÆDECESSORUM ſuorum ſtatuta cuſtodiat qui ſua à ſucceſſoribus deſiderat mandata ſervari in c. Canonum ſtatuta, n. 58. de conſtit. 18
1 PRÆDICANDI licentiam generalem concedit ſolus Epiſcopus in ſua Diœceſi in c. Inter cætera, n. 8. de offic. ordin. 534
1 Prædicare prohibentur de jure communi tam Clerici ſæculares quam regulares ſine Ordinarii licentia, ibidem num. 9. 534
3 PRÆDICATIO eſt munus præcipuum ipſius Epiſcopi in cap. Ex parte, n. 37. de Cler. non reſid. 38
1 Prædicatio verbi Dei eſt pabulum ſpirituale non minùs neceſſarium animæ quàm ſit cibus materialis corpori in cap. Inter cætera, n. 2. de offic. ordin. 534
1 Prædicatio Evangelii eſt præcipuum Epiſcoporum munus in c. Inter cætera, n. 6. de offic. ordin. 534
1 Incumbit tamen omnibus curam animarum habentibus & parochialium Eccleſiarum rectoribus, ibidem n. 7. 534
5 Divinorum appellatione an veniat prædicatio verbi Dei in c. reſponſo, n. 13. & ſeqq. uſque ad n. 22. de ſent. excom. 335
5 Prædicatio verbi Dei non eſt actus ordinis ſacri & demandari poteſt etiam Clerico in ſacris non conſtituto, ibidem num. 14. & 19. 334
5 Non tamen mero laïco, n. 15. & 19. 334
5 Prædicatio verbi Dei non incumbit ex officio niſi Epiſcopo & parocho, ibidem num. 16. 334
5 Monachus etiam Diaconus vel ſacerdos de jure communi prædicare non poteſt ſine licentia Epiſcopi vel Curati, ibidem num. 17. 334
5 Epiſcopus etiam non conſecratus & parochus non ſacerdos tenentur prædicare populo verbum Dei, ibidem n. 18. pag. 334
1 Prædicationis officium an ſit annexum ordini Diaconatûs in cap. vel non eſt compos, num. 27. de temp. ordin. pag. 342
1 Prædicatio eſt præcipuum Epiſcoporum munus, nec licet illud deſerere ob ſuaſionem melioris vitæ in cap. Niſi cùm pridem, num. 10. de renunc. 311
1 Parochi an teneantur in ſuis Eccleſiis formiter prædicare in c. Inter cætera, num. 33. & ſeqq. uſque in finem de offic. ordin. 536
1 PRÆDICATORES dicuntur ſpiritualiter mortuos ſuſcitare in c. Inter cætera, n. 4. de offic. ordin. 534
1 Prædicatori miniſtrari debent expenſæ ab Epiſcopo de jure communi, ibidem num. 14. & 19. 535
1 Prædicatoris electio tam in Cathedrali quam in aliis inferioribus Eccleſiis & onus ei ſolvendi eleemoſinam ad quem ſpectet, ibidem num. 18. & ſeqq. uſque ad num. 33. pag. 535
1 Prædicatorem eligere & eleemoſinam eidem ſolvere in Cathedrali Eccleſia circumſcripta conſuetudine ad ſolum Epiſcopum pertinet, ibidem num. 19. 535
1 Prædicatoris electio & præſtatio eleemoſinæ in inferioribus Eccleſiis cui incumbat, ibidem num. 25. & ſeqq. uſque in fin. 536
1 Prædicatoris electio & præſtatio eleemoſinæ ſpectat ad Epiſcopum, donec populus probaverit immemorabilem, ibidem num. 29. 536
1 Quandòque tamen ex cauſa jubetur ſervari ſolitum per modum proviſionis, ibidem num. 30. 536
5 Prædicatores, præſertim qui aliter ſuſtentari non poſſunt, ab excommunicatis & detinentibus aliena poſſunt eleemoſinam recipere in c. Cum voluntate, n. 2. & 13. de ſent. excomm. 350
5 Prædicatoribus an liceat abſque neceſſitate eleemoſinam recipere ab excommunicatis & detentoribus rerum alienarum, ibidem num. 13. & ſeqq. uſque ad n. 27. 350
5 Prædicatores qui intelligantur quoad hoc ut poſſint eleemoſinam recipere ab excommunicatis & detinentibus aliena, ibidem num. 20. 351
5 Et cur liceat eis hujuſmodi eleemoſinas recipere, n. 21. pag. 351
1 Conſuetudo eligendi prædicatorem in Cathedrali eique præſtandi eleemoſinam, an & quandò ſit obſervanda in c. Inter cætera, n. 20. & ſeqq. uſque ad n. 26. de offic. ordin. 535
1 Et quid ſi ſit immemorabilis, ibidem n. 21. 535
1 Conſuetudo quà Epiſcopus prædicatores deputat in Eccleſiis regularium ſervanda eſt, ſed prædicatores ejuſdem ordinis cæteris paribus ſunt præferendi, ibidem n. 32. pag. 536
3 PRÆDIUM conditionale quod dicatur in c. Nulli, n. 38. de reb. Eccleſ. non alien. 212
3 Prædiorum domini cogi poſſunt ut prædia colenda dent talibus à quibus ſine contradictione Eccleſia poſſit decimas conſequi in cap. In aliquibus, n. 1. de decimis. pag. 303
1 PRÆDO non debet eſſe melioris conditionis quàm poſſeſſor cum titulo in cap. Conſtitutus, num. 20. de fil. presbit. 444
1 PRÆFECTI Cathedralibus Eccleſiis dicuntur etiam non conſecrati in cap. Eam te, n. 29. de reſcript. 140
3 PRÆFERTUR inter plures qui certat de damno vitando in cap. Cùm propter, n. 60. de jure patr. 501
1 PRÆJUDICIA modica non magnoperè curat lex in cap. Conſuetudines, n. 22. de conſuet. 176
1 Fallit ſi diſpoſitio concepta ſit verbis univerſalibus, ibidem num. 23. 176
1 Præjudicium minimum non attendendum in cap. Ex parte num. 37. de offic. Vicar. 479
2 Præjudiciales quæſtiones debent diſcuti antequam ſuper principali negotio lis fuerit conteſtata in c. Intelleximus, num. 15. de ordin. cognat. 88
2 Præjudiciales quæſtiones quæ dicantur, ibidem num. 32. & ſeqq. uſque in finem. 89
2 Præjudicialis quæſtio dicitur diverſis reſpectibus, ibidem num. 33. 89
2 Præjudicialis quæſtio an & in quo differat à peremptoria, ibidem num. 33. & 35. 89
3 Præjudicium majus eſt amittere quod competit de jure communi quam quod de jure ſpeciali in cap. Nuper, num. 6. de decim. 306
3 Præjudicium prælati quandò cenſeatur dividuum à præjudicio Eccleſiæ in c. Cùm veniſſent, n. 30. de inſtit. pag. 172
3 Præjudicium quod ex prorogatione fit vocatis ex fideicommiſſo conditionali non eſt conſiderabile in cap. Cùm ſimus, n. 17. de regul. 357
1 PRÆLATIONEM alicui conferre quia conſanguineus, eſt acceptio perſonarum, quæ opponitur juſtitiæ diſtributivæ in c. Accepimus, n. 47. de pactis. 609

Prælatus, communia.

1 Prælati, & qui alios tenentur regere, non debent eſſe ſub poteſtate alterius in c. Indecorum, n. 21. de ætat. & qualit. 368
1 Contrarium, ib. num. 53. 370
3 Prælatorum appellatione veniunt etiam inferiores Epiſcopo in c. Relatum, n. 6. de Cler. non reſiden. 27
3 Prælatus dicitur qui habet in loco ordinariam juriſdictionem, ib. n. 8. 27
3 Prælatus largè dicitur quilibet Clericus habens curam animarum, ib. n. 9. 27
5 Prælatorum Eccleſiarum appellatiône veniunt etiam Abbates nullius Diœceſis in cap. Accedentibus, num. 46. de exceſſ. prælator. 200
2 Prælatus Eccleſiæ, dicitur ſolus Epiſcopus in cap. Cum contingat, n. 24. de for. compet. 60
1 Prælatorum appellatione ex proprietate veniunt etiam Prælati Regulares in c. Ad aures, n. 14. de tempor. Ordinat. 335
1 Prælatos hodiè & maxime papam adoramus & genuflectimus in cap. His quæ, n. 10. de major. & obed. 566
1 Prælati Eccleſiarum dicuntur non tantum Epiſcopi, ſed etiam inferiores ordinariam juriſdictionem habentes in cap. Cum ab Eccleſiarum, n. 2. de off. ordin. 511
1 Prælati propriè dicuntur illi tantum qui habent juriſdictionem fori contentioſi, ib. n. 5. 511
1 Sed large dicuntur prælati etiam presbiteri parochiales, ib. num. 6. 511
1 Prælati tenentur ſibi mutuum præſtare auxilium in cap. Veniens, num. 15. de tranſact. 613
1 Prælati inferiores ſunt quodammodò ſponſi Eccleſiæ in cap. Quia propter, num. 32. de elect. 265
5 Prælatorum appellatione qui comprehendantur in cap. Ne pro dilatione, num. 41. de pœnit & remiſſ. 300
1 Prælatus ſuſcipiendo prælaturam videtur cum ea quaſi contrahere in cap. Niſi cùm pridem, n. 24. de renunc. 312
3 Prælatus Tutori, & Curatori æquiparantur in cap. Sicut nobis, num. 19. de Regular. 365
3 Prælatorum affectus erga nepotes & propinquos pervertit judicium rationis in c. Grave, n. 7. de præben. 115
5 Prælatus ab hoſtibus captus non eſt ipſo jure privatus ſua dignitate, nec privandus per ſententiam in cap. Per tuas, il primò, num. 12. de Simonia. 46

Vide in ver. *Prælatus regularis.*
5 Prælatus non debet privari jure ſuo propter captivitatem, ib. num. 26. 47
Vide in ver. *Captivus, captus.*
5 Prælatus non poteſt inſtitui ſub conditione à jure reprobata ſed benè ſub conditione tacitè à jure inducta ib. n. 32. 47
5 Privatus in quibus differat à tutore in cap. Qualiter & quando, il ſecondo, num. 4. de Accuſat. 10
5 Prælati ſunt poſiti tanquam ſignum ad ſagittam, ib. numero 20. 11
Vide in ver. *Epiſcopus.*
5 Prælatus malus timet bonum ſubditum, ib. num. 21. 11
1 Prælati quà ratione dicantur Eccleſiæ ſponſi in cap. Quanto, num. 115. de Tranſlat. 298
1 Prælati tenentur ſibi mutuum præſtare auxilium in cap. Veniens, num. 15. de tranſaction. 613
3 Prælatus an poſſit bona Monaſterii ſpecialiter hipothecare in c. Ad noſtram, n. 2. de reb. Eccleſ. non alien. 213

Prælatus quoad alienationem & adminiſtrationem bonorum Eccleſiæ.

1 Prælatus exemptus cùm recipiat dignitatem à papa jurat bona Eccleſiæ non alienare in cap. Cum tempore, numero 5. & 16. de Arbitr. 637
1 Prælatus qui juravit bona Eccleſiæ non alienare, ſi compromittat, non eſt perjurus, ib. num. 25. 638
1 Prælati ſunt procuratores & Diſpenſatores rerum Eccleſiæ, non Domini in c. Quanto, n. 56. de Tranſl. Epiſ. 295
3 Prælatus ſolus in Querendis poteſt Eccleſiæ præjudicare in cap. Sicut nobis, num. 21. de Regul. 365
5 Prælatus diffamatus maximè de dilapidatione poteſt per Superiorem compelli ad reddendam rationem adminiſtrationis in c. Qualiter & quando, n. 2 de Accuſat. 10
5 Secùs ſi diffamatus non ſit, ib. num. 3. & ſeqq. 10
5 Prælatus inquiſitus de dilapidatione interim ab adminiſtratione removetur conſtito de ſuſpicione, ſecùs in accuſato, ib. num. 74. 14
5 Prælatus de gravi crimine inquiſitus & convictus ab adminiſtratione totaliter removetur: Accuſatus vero deponitur, ib. num. 75. 14
Vide in ver. *Inquiſitio.*
5 Prælatus ex ſola pendentia judicii ſuper dilapidatione non removetur, niſi alia probatio adſit in c. Licet Heli, numero 10. de Simon. 42
5 Sufficiunt tamen conjecturæ, ibid. num. 11. 42
5 Prælatus convincitur eſſe ſuſpectus de dilapidatione ſi probetur Eccleſiam fuiſſe divitem & nunc eſſe pauperem, ibid. num. 12. 42
5 Nec excuſatur ſi dicat ſe expenſas feciſſe attentà conditione ſuæ magnæ nobilitatis, ibid. num. 13. 42
5 Prælatus quantumcunque nobilis debet reſtringere expenſas juxta facultates Eccleſiæ, ibidem num. 14. 42
5 Prælatus poteſt Eccleſiam conſtituere penſionariam in cap. Audivimus, num. 3. de colluſ. deteg. 174
5 Declaratur, num. 6. 174

Prælatus quoad beneficii collationem & privationem.

1 Prælatus ſolus dicitur habere jus conferendi, licet de conſenſu alterius conferre debeat in cap. Cùm Eccleſia Vulterana, num. 4. de elect. 257
1 Prælati honeſtatem non decet aliquem ſine juſta cauſa à ſuis beneficiis amovere in cap. Quanto, num. 71. de Tranſl. Epiſc. 296
3 Prælato ſuſpenſo jus conferendi non devolvitur ad Capitulum, nec ad Archiepiſcopum, ſed ad Papam in cap. Quia diverſitatem, num. 13. & 23. de conceſſ. præb. 181
5 Prælatus an ſtatim latâ ſententiâ ſuper crimine intelligatur ipſo jure privatus dignitate vel beneficio in cap. Qualiter, il 2. num. 90. de Accuſat. 15
Vide in ver. *Beneficium.*

Prælatus quoad Capitulum & ejus conſenſum.

1 Prælatus an poſſit compromittere ſine conſenſu Capituli in cap. Cùm tempore, n. 5. de Arbitr. 637
3 Prælatus quomodò conſtet an interſit Capitulo ut prælatus, an verò ut Canonicus in c. poſtulaſti, n. 30. de conceſſ. præb. 191
3 In dubio cenſetur quis in actu intervenire tanquam præſens majori dignitate, ibidem num. 31. 191
1 Prælatus & Capitulum faciunt unum corpus & poteſtas eſt in Eccleſia & dignitate in cap. His quæ, num. 47. de major & obed. 540

Vide in ver. *Epiſcopus quoad Capitulum.*

Prælatus quoad Confeſſorem.

5 Prælatus inferior non exemptus aut exemptus non Prælatus non gaudet privilegio ſibi eligendi Confeſſorem in cap. Ne pro dilatione, n. 3. de pœn. & remiſſ. 298
5 Prælati inferiores exempti, an poſſint ſibi eligere Confeſſorem ab Ordinario non approbatum, ibid. n. 20. 299
5 Et an poſſint approbare ad Confeſſiones audiendas, ibid. num. 21. 299
5 Prælatus quantumcunque maximus non poteſt de jure communi ſibi eligere Confeſſorem, ibid. num. 33. 299
5 Prælati exempti qui immediatè non ſubſunt papæ, non habent privilegium ſibi eligendi Confeſſorem, ibid. num. 35. & 38. 299
Vide in ver. *Epiſcopus quoad Confeſſiones.*

Prælatus quoad correctionem ſubditorum.

1 Prælatus excommunicatus eſt ſi correctionis cauſâ faciat percuti Clericum per laïcum in cap. Indecorum, n. 49. de ætat. & qualitat. 370
1 Prælati ſubditos corrigunt & reformant appellatione vel conſuetudine non obſtante in cap. Irrefragabili, n. 1. de off. ordin. 526
5 Prælatis & Magiſtris licet ſubditos & ſcholares etiam in ſacris ordinibus conſtitutos leviter percutere ſine incurſu excommunicationis in cap. Cùm voluntate, num. 30. de ſent. excom. 532
2 Prælatus notoriè criminoſus non poteſt ſubditum corrigere in cap. De priore, num. 4. de Appellat. 182
2 Contrarium, ibid. num. 5. 182
2 Prælatus quantumcunque notoriè criminoſus & irregularis, ante depoſitionem poteſt juriſdictionem in ſubditos exercere, ibid. num. 5. 182
Vide in ver. *Epiſcopus quoad officium Epiſcopale.*
5 Prælati cum teneantur ſubditos arguere & increpare odium multorum incurrunt in cap. Qualiter & quandò, il ſecondo, num. 22. & 27. de Accuſat. 11
5 Prælati qui non corrigunt ſubditos, dicuntur eos occidere & puniuntur à Deo tam in hoc ſæculo, quam in futuro in cap. Licet Heli, num. 3. & numero ſeq. de Simon. 41
5 Heli ſummus Sacerdos qualiter fuerit punitus à Deo, quia filios non corripuerat, ibid. num. 4. 41
5 Prælatus non debet eſſe facilis ad credendum in præjudicium alterius, ibid. num. 7. 42
3 Prælatis Eccleſiaſticis & præcipuè papæ dolendum eſt de peccatis & exceſſibus ſubditorum in cap. Dolentes, num. 2. de celebrat. Miſſar. 517
3 Prælatis & Clericis reprehenſibile eſt è ſomno non ſurgere ad diurnum concentum avium, ib. n. 4. 547

Prælatus quoad depoſitionem.

5 Prælato condemnato an ſtatim liceat electoribus ad electionem alterius procedere in cap. Qualiter, il 2. num. 95. de Accuſat. 16
Vide in ver. *Depoſitus, Condemnatus, Sententia.*
5 Prælatus poſt ſententiam condemnatoriam an remaneat poſſeſſor dignitatis vel beneficii, ibid. num. 96. 16

Prælatus quoad diſpenſationem.

3 Prælatus etiam in caſibus à jure permiſſis ſine juſta cauſa non diſpenſat contra jus in cap. Relatum, num. 11. de Cler. non reſid. 27

Prælatus quoad excommunicationem, vel ſuſpenſionem.

3 Prælatus excommunicatus vel ſuſpenſus pro mortuo reputatur in c. Quia diverſitatem, num. 21. de conceſſ. præb. 181
Prælato excommunicato vel ſuſpenſo an juriſdictio tranſeat in Capitulum.
Vide in ver. *Capitulum, Sede vacante.*

Prælatus qualis & à quo eligendus.

1 Prælatus eligendus eſt melior non ſimpliciter, ſed quoad regimen Eccleſiæ in cap. Eam te, num. 11. & 22. de ætat. & qualitat. 372
1 Prælati proviſio in Collegiata poteſt pertinere ad alium quàm ad Capitulum ex fundatione vel conſuetudine in cap. Nullus, num. 16. de elect. 200
2 Prælatus eligendus eſt melior non ſimpliciter, ſed in or-

dine ad Eccleſiam regendam in cap. Conſtitutis, il 2. num. 14. & ſeq. de Appellat. 186
2 Et an dives & potens, pauperi & litterato ſit præferendus vel è converſo, ibid. num. 16. 186
Vide in ver. *Epiſcopus quoad promotionem.*

Prælatus inferior quoad abſolutionem.

5 Prælati inferiores quamvis per ſalutationem remittant injuriam, tamen pœnam non relaxant, niſi formaliter abſolvant in c. Si aliquandò, n. 13. de ſent. excom. 331

Prælati inferioris autoritas.

5 Prælati inferiores de Matrimoniis cognoſcere, publicas pœnitentias injungere & indulgentias dare non poſſunt, niſi hoc eis competat de jure ſpeciali in c. Accedentibus, num. 1. de exceſſ. prælator. 198
5 Prælati inferiores acquirere poſſunt ea quæ ſunt dignitatis Epiſcopalis, non ſolum privilegio, ſed etiam præſcriptione, ibid. num. 4. 198
5 Non autem ea quæ ſunt ordinis Epiſcopalis, ib. n. 5. 198
5 Etiamſi præſcriptio ſit immemorabilis, ib. n. 6. 198
2 Prælati inferiores de jure communi territorium non habent, nec dicuntur Ordinarii locorum in cap. Cùm contingat, num. 25. de for. compet. 60
2 Et quid ex conſuetudine vel præſcriptione, ib. n. 26. 60
2 Prælatus inferior, an & quandò poſſit concurſus parochialium inſtituere, ibid. num. 31. & 38. 61
1 Prælati inferiores habentes juriſdictionem quaſi Epiſcopalem excluſis Epiſcopis, non prohibentur cauſas Matrimoniales & criminales cognoſcere in cap. Significaſti, num. 16. de Offic. Archid. 473
1 Prælatus inferior non acquirit territorium, niſi tam ipſe, quàm ſubditi eximantur à juriſdictione Epiſcopi in c. Cùm ab Eccleſiarum, num. 25. de off. ordin. 513
3 Prælati inferiores habent poteſtatem juriſdictionis, ſed non Ordinis in c. Nullus, num. 4. de paroch. 287
3 Prælatus inferior nullius Diœceſis poteſt convocare quem maluerit Catholicum Antiſtitem pro Sacramento Chriſmatis, ibid. num. 51. 289
2 Prælatus inferior habens in loco juriſdictionem quaſi Epiſcopalem venit appellatione Epiſcopi proprii ad hoc ut Clericus coram ipſo ſit conveniendus in c. Si quis, num. 14. de for. compet. 29
5 Prælatus inferior habens in loco juriſdictionem quaſi Epiſcopalem poteſt explicare omnia quæ ad Epiſcopalem juriſdictionem pertinent in cap. Sicut unire, n. 16. de exceſſ. prælator. 191
5 Prælatus inferior dicitur habere juriſdictionem quaſi Epiſcopalem ſi habeat Eccleſias ſibi pleno jure ſubjectas, ibid. num. 17. 191
1 Prælati inferiores exceptis Cardinalibus in ſuis titulis non habent juriſdictionem ordinariam de jure communi in cap. His quæ, num. 10. de Major. & obed. 567
1 Prælati inferiores ſunt quomodò ſponſi Eccleſiæ in cap. Quia propter, num. 32. de elect. 265
3 Prælati inferiores an uti poſſint opera duorum Canonicorum ſine Capituli licentia vel non probata Eccleſiæ utilitate in c. De cætero, n. 6. de Cler. non reſid. 33
3 Prælatus inferior poteſt ex juſta cauſa impertiri licentiam Clerico à ſua Eccleſia abſcedendi in cap. Relatum, num. 5. de Cler. non reſid. 27
3 Declaratur, ibid. num. 7. 27
1 Prælati inferioris licentia requiritur ad hoc ut Clericus ei ſubjectus tranſire poſſit ad aliam Eccleſiam in c. Admonet, n. 14. de renunciat. 304
5 Prælati inferiores habent juriſdictionem in certa parte Diœceſis duplici modo in cap. Sacro, num. 60. de ſent. excomm. 348
5 Iiſque negligentibus an ſuccedat in eorum juriſdictione Papa, an Epiſcopus, ibid. n. 61. 348
Prælati inferiores quoad monitoria.
Vide in ver. *Excommunicatio ad finem revelationis.*
5 Prælatus inferior habens juriſdictionem quaſi Epiſcopalem an poſſit abſolvere ſubditos ab Excommunicatione ob levem Clerici percuſſionem in c. Pervenit, num. 10. & ſeqq. uſque in fin. de ſent. excom. 304
5 Prælatis inferioribus habentibus jura Epiſcopalia competunt ea omnia quæ ad Epiſcopalem juriſdictionem pertinent, ibid. num. 13. 304
5 Prælatus inferior habens jura Epiſcopalia poteſt abſolvere ab excommunicatione Canonis, quandò Canon eam non reſervat, ibid. num. 14. 305
Vide in ver. *Epiſcopus quoad loca exempta.*
3 Prælatus inferior habet jus inſtituendi in Eccleſiis ſibi pleno jure ſubjectis in cap. Cùm veniſſent, num. 14. de inſtit. 171
3 Secùs ſi ejus juriſdictio ſit cumulativa cum Epiſcopo, ibid. num. 15. 171
Vide in ver. *Inſtitutio.*
Et in ver. *Jus inſtituendi, &c.*
5 Prælatis inferioribus non competunt ea quæ ſacris Ordinibus annexa ſunt vel illos concernunt in cap. Cùm illorum, num. 29. de ſent. excom. 325
5 Prælatis inferioribus juriſdictionem quaſi Epiſcopalem habentibus in locis ſuæ juriſdictionis uti non licet facultate Epiſcopis attributa Decreto Concilii Tridentini cap. 6. ſeſſ. 24. ibid. num. 33. 325
3 Prælatus inferior an Curatis Eccleſiarum ſibi ſubjectarum dare poſſit licentiam non reſidendi in cap. Tuæ n. 5. & num. ſeqq. uſque in fin. de Cler. non reſid. 52
1 Prælati inferiores ſi ſint nullius Diœceſis, habeantque juriſdictionem Epiſcopalem poſſunt convocare quem maluerint Epiſcopum pro Chriſmate adminiſtrando in cap. Cùm veniſſet, §. Per frontis, num. 8. de ſacr. Unct. 417

Prælatus inferior quoad Ordines.

1 Prælatus inferior ſæcularis habens facultatem poſt Concilium Tridentinum conferendi primam Tonſuram & minores Ordines certis perſonis, ſi alios ordinet, an caracterem imprimat in cap. Statuimus, num. 11. & ſeqq. uſque in fin. de ſupplen. neglig. prælator. 324
1 Prælatus inferior ſæcularis habens privilegium ante Concilium Tridentinum conferendi ſuis ſubditis ſæcularibus primam Tonſuram & minores Ordines ordinando poſt Concilium Tridentinum nihil confert, ibidem num. 15. & 51. 324
1 Prælatus carens poteſtate Ordinis dicitur eſſe inſtar Chimeræ ibid. num. 17. 324
1 Prælatus inferior ſive regularis, ſive ſæcularis ſi conferat primam Tonſuram aut minores Ordines, an & quibus caſibus imprimat caracterem, aut conferat Ordinis executionem, ibid. num. 53. 326

Prælatus inferior quoad præſcriptionem.

2 Prælatus inferior poteſt præſcribere jura Epiſcopalia contra Epiſcopum, licèt non ſit exemptus ex privilegio in cap. Cùm olim, num. 10. de præſcr. 165
2 Præſcribere poteſt inferior prælatus contra Epiſcopum jus inſtituendi & deſtituendi, ibid. n. 11. 165
2 Et quid in inſtitutione autorizabili, ibid. num. 12. 165
2 Præſcribere an poſſit inferior jus ordinandi Clericos tam per ſeipſum, quàm per alium, ibid. num. 13. 165
2 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid. n. 14. 165
2 Prælatus inferior an poſſit præſcribere jus abſolvendi à caſibus Epiſcopo reſervatis, ibid. n. 18. 165
2 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid. n. 25. 165
2 Præſcribi poſſunt per inferiorem Epiſcopo omnia quæ ſunt juriſdictionis & dignitatis Epiſcopalis ib. n. 20. 165
2 Præſcribi poteſt ab inferiori prælato poteſtas excommunicandi, interdicendi & abſolvendi, ibid. num. 28. 166
2 Prælatus inferior qui nititur ſola præſcriptione non obtinet contra Epiſcopum, niſi illam ſufficienter probet, ibid. num. 35. 166
2 Prælatus inferior ad excludendum Epiſcopum à viſitatione an docere debeat per rem judicatam de exercitio utriuſque juriſdictionis in parochos & parochianos, ibidem num. 41. 166
2 Prælato inferiori, an & quandò danda ſit manutentio contra Epiſcopum in exercitio juriſdictionis Epiſcopalis, ibidem num. 46. 167
2 Prælatus inferior non poteſt juvari ſola poſſeſſione contra Epiſcopum in interdicto Retinendæ, ib. n. 50. 167
1 Prælatus inferior non poteſt præſcribere jura Epiſcopalia in cap. Cùm ab Eccleſiarum, num. 31. de off. ordin. 513
2 Prælatus inferior poteſt præſcribere in certis Eccleſiis Diœceſis totum jus Epiſcopale, ſubducitur tamen tempus, quo vacavit Eccleſia Cathedralis in cap. Auditis, num. 1. de præſcr. 161
2 Prælatus inferior ſi ſolus inſtituerit ſpatio annorum quadraginta, præſcribit excluſo Epiſcopo, ib. n. 6. 162
5 Prælatus inferior quomodò poſſit præſcribere jura Epiſcopalia in aliqua parte Diœceſis in cap. Sacro, num. 63. de ſent. excom. 348
3 Jus inſtituendi poteſt præſcribi ab inferiore in cap. Cùm veniſſent, num. 16. de inſtit. 171

Prælatus inhabilis.

Prælatus inhabilis.
Vide in ver. *Coadjutor.*

Et in ver. *Prælatus quoad Renunciationem.*
5 Prælatus ſi efficiatur inhabilis etiam perpetuo non removetur, ſed datur ei coadjutor vel adminiſtrator in c. Per tuas, il 1. num. 22 de Simonia. 46
3 Prælato inhabili datur coadjutor, nec juriſdictio tranſit in Capitulum in cap. Quia diverſitatem, num. 32. de conceſſ. Præb. 182

Prælatus intruſus.

5 Prælatus naturaliter mortuus & intruſus æquiparantur in cap. Quod à prædeceſſore, n. 60. de Schiſmat. 96
5 Prælatus intruſus non poteſt conferre Sacramenta & conferendo executionem non confert, ibid. num. 89. 98
1 Et in cap. Niſi cum pridem, num. 35. de Renunciat. 313
Vide in ver. *Intruſus.*

Prælatus quoad judicia.

1 Prælatus poteſt eſſe in judicio ſuper re immobili Eccleſiæ etiam ſine Capituli conſenſu in cap. Cùm tempore, num. 36. & 41. de Arbitr. 639
5 Prælatus agere poteſt pro injuria ſuo Clerico illata in c. presbiteri, num. 2. de pœn. 261
2 Prælatus in juribus Eccleſiæ ſuæ poteſt eſſe arbiter & judex in cap. Cùm olim, num. 4. de præſcr. 164

Prælatus quoad pœnas pecuniarias.

5 Prælati, qui in criminibus diſpenſare non poſſunt, pœnam à jure ſtatutam nequeunt in pecuniariam commutare in cap Licet, num. 1. de pœnis. 265
5 Prælati nec pro criminoſis ſuſtinendis, nec correctionis cauſâ ex cupiditate debent pecuniam exigere, ibid. 265
5 Prælatus qui crebro & facile pœnas pecuniarias infligit, eſt vehementer ſuſpectus de avaritia, ibid n. 3. 265
5 Idem ſi hujuſmodi pœnas ſibi applicet, ibid. num. 4. & ſeqq. 265
5 Prælatus qui mediante pecunia ſuſtinet criminoſos, juſtitiam vendit, ibid. num. 6. 265
1 Prælatus in impoſitione pœnæ cavere debet à quæſtu pecuniæ in cap. Irrefragabili, §. Cæterùm, num. 2. de offic. Ordin. 531
1 Prælatus qui pecuniam recipit, ut criminoſos non corrigat juſtitiam vendit, ibid. num. 14. 532
1 Prælati qui in viſitatione ſubditos de crimine ſuſpectos concutiunt ut ſe nummis redimant, increpantur, ibid. num. 15. 532
Vide in ver. *Pœnæ pecuniariæ.*

Prælatus putativus.

5 Prælati putativi, ſive ordinarii, ſive delegati geſta regulariter ſunt valida in c. Super eo, n. 4. de crim. falſ. 163
5 Etiam quoad ſpiritualia & pertinentia ad forum interiorem, ibid. num. 5. 163
5 Declaratur, ibid. num. 9. 163
5 Prælato putativo obediendum eſt ſi habeat titulum autoritate ſuperioris, ſecùs ſi per falſas litteras, ibem num. 12. 163
5 Error communis ad validitatem eorum quæ geruntur ab excommunicato vel irregulari debet eſſe facti non juris in c. Quod à prædeceſſore, n. 135. de ſchiſ. 103
1 Titulus putativus niſi proveniat à legitimo ſuperiore non dicitur coloratus, nec ſuſtinetur opinione communi in cap. Niſi cùm pridem, n. 33. de renunc. 313
5 Geſta à prælato putativo non ſuſtinentur ex communi errore, ſed requiritur etiam titulus ab habente autoritatem in c. Super eo, n. 9. de crim. falſ. 163
5 Geſta per prælatum putativum valent quandiù tolerantur, ſecùs ſi notorium ſit eum eſſe ſuſpenſum in c. Quod à prædeceſſore, num. 136. de Schiſmat. 103
3 Geſta non ſuſtinentur ex titulo putativo & communi errore, niſi concurrat poſſeſſio vel quaſi in c. Conſultationibus, n. 3. de jure patr. 489

Prælatus Regularis.

2 Prælatus regularis corrigens ſubditorum exceſſus recuſari non poteſt in c. Ad noſtram, n. 3. de appellat. 176
3 Prælati regulares Ordinum Mendicantium non dicuntur in dignitate Eccleſiaſtica conſtituti quoad hoc ut poſſint actuali degradationi aſſiſtere in c. Aqua, num. 31. de conſecr. Eccleſ. vel Altar. 537
1 Prælati regulares habent jus ſuſpendendi ſubditos à gradibus & dignitatibus ex quacunque cauſa etiam occulta & extrajudicialiter in c. Cùm dilectus, num. 46. de conſuet. 189
5 Prælatis regularibus nullius Diœceſis juriſdictionem habentibus quaſi Epiſcopalem competunt ea omnia in regulares exemptos intra ſuum territorium exiſtentes, quæ ex Concilio Tridentino competunt locorum ordinariis contra alios exemptos in c. Accedentibus, n. 40. de exceſſ. prælat. 200
1 Prælati regulares poſſunt prohibere ſuis ſubditis etiam ob crimen occultum ne aſcendant ad ſuperiores ordines in cap. Ad aures, n. 2. de temp. ordin. 334
1 Prælatorum regularium appellatione qui intelligantur, ibid. num. 3. 334
1 Prælatis regularibus ex Concilio Tridentino an liceat extrajudicialiter criminoſis occultis non ſolum prohibere aſcenſum ad Ordines & Dignitates, ſed etiam eos ſuſpendere à jam ſuſceptis, ibidem n. 4. & ſeqq. uſque in finem. 334
1 Prælatorum appellatione ex proprietate veniunt etiam prælati regulares, ibidem n. 14. 335
1 Prælatus regularis de jure communi majorem habet autoritatem quoad impediendam ſubditorum promotionem quam Epiſcopus, ibidem num. 16. 335
5 Prælati regulares ea notitia quam in confeſſione habuerunt uti non debent ad externam politiam in c. Officii, n. 40. de pœn. & remiſſ. 284
3 Prælati cogi poſſunt tot Monachos vel Clericos inſtituere quot poſſunt de redditibus Eccleſiæ ſuæ ſuſtentare in c. Non ampliùs, n. 5. de inſtit. 161
3 Declaratur ibidem n. 38. 161
3 Prælati ſui appellatione venit prælatus immediatus Monaſterii, non autem Generalis vel Provincialis, niſi aliud habeat conſuetudo vel ſtatuta Ordinis in cap. Licet, num. 36. de regul. 370
Prælatus regularis quoad tranſitum ad aliam Religionem.
Vide ſuprà in verbo *Regulares quoad tranſitum.*
5 Prælatis regularibus nefas eſt damnare ſubditum ut fame pereat præcipiendo aliis ne cibos deferant in c. Novimus, n. 14. de verb. ſignif. 358
5 Prælati regulares ex Concilio Tridentino non poſſunt ſuis ſubditis pro manifeſtis peccatis imponere pœnitentiam publicam, ſed debent eos corrigere intra ſepta Monaſterii in c. Manifeſta, n. 20. de pœn. & remiſſ. pag. 269
5 Prælatus regularis ſi ſit captus à Turcis vel Sarracenis, an alius in ejus locum eligi poſſit; anve ex captivitate reverſus in priſtinum ſtatum ſit reponendus, latè diſcutitur in c. per tuas, il 1. n. 7. & ſeqq. uſque in fin. de ſimon. 46
5 Prælati regulares qui à Capitulo eliguntur & à ſuperiori confirmantur, removeri non poſſunt, niſi ex juſta cauſa & juris ordine ſervato, ibidem num. 8. 41. & 45. pag. 46
5 Non tamen in regularibus requiritur cauſa tam gravis ſicut in ſæcularibus, ibidem n. 9. 46
5 Prælatus ab hoſtibus captus non eſt ipſo jure privatus ſua dignitate, nec privandus per ſententiam, ibidem n. 12. pag. 46
5 Prælati regulares non ita pingue jus habent ſicut ſæculares: ibidem num. 24. 46
5 Prælatus regularis etſi removeri poſſit levioribus ex cauſis requiritur tamen delictum & illius probatio, ibidem num. 25. 47
5 Prælatus non debet privari jure ſuo propter captivitatem, ibidem num. 26. 47
5 Prælati regulares ex levioribus cauſis ab adminiſtratione removentur quam ſæculares in c. Qualiter, il 2. n. 51. de accuſ. 13
5 Et ſpectanda eſt conſuetudo ſpecialis locorum religioſorum ibidem num 52. 13
5 Prælati regulares an poſſint diſpenſare ſuper irregularitatibus ex delicto occulto provenientibus in vim Concilii Tridentini, c. 6. ſeſſ. 14. in c. Cùm illorum, n. 27. & ſeqq. uſque in finem de ſent. excom. 325
1 In prælatum regularem eligi non poteſt qui non fuit ante Monachus & inſtructus in regula Monachali in c. Cùm ad noſtram, n. 1. de elect. 260
1 Ordinarius ſuplet negligentiam Abbatis non revocantis Monachum vagabundum in c. Quanto, num. 1. de offic. ordin. 519
1 Monachus ſine Monaſterio caret vita ſicut piſcis ſine aqua, ibidem num. 2. 519
1 Epiſcopus poteſt ſibi aſſumere Monachum in Cubicularium etiam contradicente Abbate ſi ſit neceſſarius, ibidem num. 6. 519
1 Contrarium ibidem num. 7. 519
1 Monachorum correctio & coërtio primo loco pertinet ad Abbatem, ibidem num. 8. 519
1 Prælatus Collegiatæ Eccleſiæ, qui præficitur per electionem habet juriſdictionem ordinariam in illos de Col-

legio, ib. n. 11. 520
1 Declaratur, num. 21. 520
1 Abbas vel Prior Conventualis poteſt Monachos excommunicare, ib. n. 12. 520
1 Abbas habet juriſdictionem in Monachos etiam in criminalibus niſi imponenda ſit pœna depoſitionis, ib. num. 13. & 20. 520
1 Abbas exercet juriſdictionalia ante benedictionem, ibid. num. 14. 520
1 Conſecratio in Epiſcopo magis operatur, quam benedictio in Abbate, ib. n. 15. 520
1 Abbas vocatur etiam ante benedictionem, ib. n. 16 520
1 Monachus in his, quæ pertinent ad obſervantiam Regulæ magis tenetur obedire Abbati, quam Epiſcopo, ibid. num. 18. 520
1 Abbas poteſt Monachum vagabundum revocare, punire & ejicere ad præſcriptum Regulæ, ib. num. 18. 520
1 Monachus in cauſis civilibus & pecuniariis conveniri non poteſt coram Abbate, ſed Eccleſia, vel Monaſterium convenitur coram Ordinario, ib. n. 23. 520
1 Abbas vel Prior in Monaſterio, Provincialis in omnibus Conventibus provinciæ, & Generalis in toto Ordine habent juriſdictionem univerſalem & ordinariam, ibid. num. 27. 521
1 Monachi in Monaſterio Epiſcopatui unito ſubſunt Epiſcopo & Præpoſito vel Priori, ib. n. 35. 521
1 Abbas habet totam poteſtatem in Monaſterio, excluſo Epiſcopo, ib. n. 39. 522

Prælatus quoad renunciationem.

3 Prælatus inhabilis propter morbum perpetuum non poteſt compelli ad cedendum in cap. Ex parte, num. 3. de Cler. ægrot. 151
1 Prælatus invitus cogi poteſt ad cedendum quando ſubeſt periculum deſtructionis Eccleſiæ, dummodò detur ei bonum concambium in c. Cæterum, n. 51. de Reſcr. 132
Vide in ver. *Epiſcopus quoad renunciationem.*

Prælatus quoad Reſidentiam.

3 Prælatus poteſt fugere cùm ſpecialiter quæritur à perſecutoribus, & ſalus animarum per alios tuta eſſe poteſt in c. Clericos, n. 50. de Cler. non reſid. 61
3 Secùs ſi periculum omnibus immineat, ib. n. 51. 61
3 Prælatus vel Clericus non reſidens, qui citatus non revertitur, privandus eſt, niſi habeat juſtum impedimentum in c. Ex parte, n. 1. de Cler. non reſid. 36
3 Prælatus abſens etiam per decennium ex hoc ſolo non cenſetur habere Eccleſiam pro derelicta, ib n. 2. 36
3 Prælatus qui ad Eccleſiam revertitur, & ſtatim recedit, ampliùs non eſt movendus, ib. n. 4. 36
3 Prælatus abſcedens, cui certus terminus fuit præfixus ad redeundum, lapſo termino privari poteſt ſine alia monitione, ib. num. 5. 36
3 Dummodò in conceſſione fuerit monitus redire in termino, ib. n. 6. 36
3 Prælati curam animarum habentes tenentur in ſuis Eccleſiis perſonaliter reſidere, ib. n. 9. 36
3 Prælatus ut abeſſe poſſit à ſua Eccleſia non ſufficit legitima cauſa, ſed requiritur etiam licentia, ib. n. 88. 41
3 Prælatus quibus caſibus cenſeatur habere Eccleſiam pro derelicta in c. Qualiter, n. 5. de Cler. non reſid. 44
Vide in ver. *Reſidentia Epiſcopi.* Et in ver. *Parochus quoad Reſidentiam.* Et in ver. *Epiſcopus quoad Reſidentiam*

Prælatus quoad ſcientiam.

1 Prælatus poteſt verbum Dei prædicare, & Sacramenta adminiſtrare etiam ſine charitate, non autem ſi ſit prorſus illiteratus in c. Eam te, n. 13. de ætat. & qual. 372
1 Prælati Eccleſiarum, & alii curam animarum habentes & officium docendi fidem, tenentur explicitè ſcire articulos ſimboli Patrum & Athanaſii in c. Firmiter, n. 23. & 49. de ſumma Trin. & fid. Cath. 5
Vide in ver. *Epiſcopus quoad licentiam.*

Prælatus quoad ſucceſſorem & ſucceſſionem.

1 Prælatus non poteſt ſibi eligere ſucceſſorem, niſi cum autoritate Romani Pontificis in c. Accepimus, num. 15. de pactis 607
2 Prælatus non dicitur ſucceſſor univerſalis ſui prædeceſſoris, nec ejus perſonam repræſentat in c. Gravis, nu. 136. de Reſtit. ſpol. 110
2 Et mala fides Prædeceſſoris non impedit quin ſucceſſor habens bonam fidem faciat fructus ſuos, ib. n. 137. 110
2 Prælatus quamvis ſuccedat in univerſum jus Prælaturæ, non tamen ſuccedit in jus Prædeceſſoris, nec ab eo cauſam habet, ſed à Superiore ipſum inſtituente, ib. num. 138. 110
2 Prælatus ſucceſſor poteſt bona fide præſcribere, licet prædeceſſor habuerit malam fidem, ibidem n. 139. 110
Vide in verbo *Papa quoad ſucceſſorem.*
1 PRÆPARATIO ad formam non eſt forma in c. Cùm contingat, n. 53. de ætat. & qual. 387
1 Præparatio debet ſemper præcedere præparatum, ibidem num. 100. 390
3 Præparantis & præparati idem eſt judicium in c. Non magnoperè, n. 20. Ne Cler. vel Monach. 621
3 Et judex cauſæ præparantis eſt judex præparatæ, ibidem num. 21. 621
1 PRÆPOSITURA habens nudum miniſterium aliquot beneficia conferendi approbatis ab Ordinario an poſſit conferri Clerico quatuordecim annorum in c. Indecorum, n. ſeqq. uſque ad num. 17. de ætat. & qual. 368
1 Præpoſitura præſertim commendari conſueta ſi careat cura & conventu, cenſetur dignitas comprehenſa in c. 12. §. Ad cæteras, ſeſſ. 24. in c. Cùm in cunctis, n. 45. & 111. de elect. 226
1 Præpoſitura an ſit dignitas in c. Ut Abbates, n. 24. de ætat. & qual. 359
1 PRÆPOSITUS Eccleſiæ quæ eſt Dignitas principalis & collegiata cum juriſdictione ſpirituali & temporali, an ex Concilio Conſtantienſi ſit privatus ipſo jure, ſi infra annum in presbiterum ordinatus non fuerit in c. Cùm in cunctis, §. Inferiora, n. 25. & ſeqq. uſque ad n. 35. de elect. 335
2 Præpoſitus piſcienſis concurſus parochialium inſtituit & cauſas matrimoniales cognoſcit, cùm ſit nullius Diœceſis in c. Cùm contingat, n. 28. de foro compet. 60
1 Præpoſiti praten. & piſcien. minores ordines conferre ac litteras dimiſſorias concedere non poſſunt in c. ſignificaſti, n. 29. de offic. Archid. 474
1 Præpoſiti & Decani rurales non habent dignitatem in c. Ut Abbates, n. 23. de ætat. & qual. 359
1 Præpoſiti in Germania, Belgio & Polonia dignitatem habent & alicubi jurisdictionem & curam animarum, ibid. num. 25. 359
2 Præpoſitus Buxeti habet jurisdictionem cumulativam cum Epiſcopo Burgi Sancti Donnini in c. Auditis, n. 8. de præſcript. 161
2 Præpoſiti quandòque ſunt merè laïci in c. Verum, n. 11. de foro compet. 51
3 Præpoſitus qui eſt ſecundus poſt Abbatem poteſt ab eo removeri, ſi quater admonitus ſe non emendaverit in c. Cùm ad Monaſterium, n. 33. de ſtat. Monach. 449
3 Præpoſito Buxeti an competat jus inſtituendi tam ad beneficia in ſuo privilegio expreſſa quam ad alia poſteà erecta infra limites præpoſituræ in c. Cùm veniſſent, n. 9. & ſeqq uſque ad num. 22. de inſtit. 170
3 Ejus juriſdictio eſt cumulativa cum Epiſcopo, ibidem num. 10. 171
5 PRÆPOSTERATIO facti factum non vitiat in c. Tuæ litteræ, n. 4. de Cler. per ſalt. promot. 183
5 Præpoſteratio in formalibus, & in his quæ ſunt de ſubſtantia, vitiat actum: ſecùs in aliis in c. Qui præſbiterum, n. 86. de pœn. & remiſſ. 176
3 PRÆROGATIVA perſonæ quamvis interdum ſit juſta cauſa diſpenſandi ad plura incompatibilia, non tamen eſt juſta cauſa annectendi unum beneficium alteri in cap. Expoſuiſti, n. 6. de præb. 136
2 PRÆSCRIBENS contra univerſaliter poſſidentem in certis articulis etiam animo acquirendi juriſdictionem univerſalem, illam univerſaliter non acquirit, ſed tantum præſcribit quantum exercuit in cap. Cùm olim, num. 29. de præſcrib. 166
2 Secùs ſi nemo univerſaliter poſſidebat, quia totum præſcribit ſi ea intentione hoc faciat, ib. n. 30. 166
2 Præſcribens unum actum univerſalem acquirit univerſam juriſdictionem ſi habeat cauſam univerſalem, ſeu intentionem fundatam de jure communi, ib. n. 33. 166
2 Præſcribens poteſtatem excommunicandi an cenſeatur etiam præſcribere poteſtatem interdicendi, ſuſpendendi & abſolvendi, ib. n. 34. remiſſivè. 166
1 Præſcribi poſſunt per inferiorem Epiſcopo jura omnia Epiſcopalia ad utramque legem pertinentia in c. Irrefragabili, §. Exceſſus, n. 4 de off. Ordin. 527
1 Præſcribens contra juriſdictionem Imperatoris non remanet acephalus, ſed ſubeſt papæ in c. Canonum ſtatuta, n. 82. de Conſtit. 20
1 Præſcribenti abſurdum eſt minùs tribuere quam poſſidenti in c. Querelam, n. 7. de elect. 251
3 Præſcribens univerſitatem an præſcribat juſpatronatus ei immixtum in c. Ex litteris, n. 58. de Jurepatr. 488
5 PRÆSCRIPTIO negativa in facultativis qualiter procedat

dat in c. pervenit, n. 42. de adulter. 138
2 Præſcriptio non valet ſi ſit correctionis, impeditiva, ſecùs ſi correctionis tranſlativa in c. Irrefragabili, num. 5. de off. ordin. 527
3 Præſcriptio juſpatronatus contra privatum non improbatur à jure in c. Cùm propter, n. 84. de jurepatr. 503
2 Præſcriptione eximi poteſt Eccleſia poteſtate Epiſcopi ſi alius præſcribat ſubjectionem; alias ſecùs in c. Auditis, n. 1. de præſcription. 161
2 Præſcriptio juris inſtituendi inferioris Prælati an ſit cumulativa cum Epiſcopo, an vero actus Epiſcopi interrompant præſcriptionem inferioris, ib. n. 2. & ſeq. uſque in fin. 161
2 Præſcriptio vel conſuetudo completa non tollitur, ſi ſemel aut bis fiat contrarium, ſed requiritur contraria præſcriptio vel conſuetudo, ibidem n. 3. 161
2 Præſcribere ſi incipiat Abbas jura Epiſcopalia contra Epiſcopum, fit interruptio ſi Epiſcopus ſaltem una vice iiſdem juribus utatur ante completam præſcriptionem, ibidem num. 4. 161
2 Declaratur ibidem n. 6. & ſeqq. 162
2 Præſcriptio qualificatur ab animo præſcribentis, ibidem num. 11. 162
2 Præſcribere poteſt Abbas in Capellis jura Epiſcopalia, ſed obtinet in his ſolis quæ præſcripſit in c. Cum olim, n. 1. & 10. de præſcript. 164
2 Præſcriptio jurisdictionis univerſalis in certa parte Diœceſis excluſo Epiſcopo includit etiam facultatem ſibi caſus reſervandi, ibidem num. 22. 165
2 Præſcriptio non procedit in his quæ ſunt contra diſciplinam Eccleſiaſticam, ibidem n. 24. 165
3 Præſcriptio quinquennalis in quibus caſibus habeat locum in c. ſi quis, n. 49. de regul. 318
3 Præſcribens rem alienam, etiamſi poſt completam præſcriptionem ſuperveniat mala fides, eſt tutus in foro conſcientiæ, ibidem num. 50. 318
3 Præſcriptio inducta eſt in pœnam negligentium & ad bonum publicum, ibidem num. 53. 319
3 Præſcriptionem non inducit factum uſurpatum in c. Quia ingredientibus, num. 12. de teſtam. 240
3 Præſcriptio eſt odioſa & reſtringenda in c. Cùm contingat, num. 7. de decim. 298
3 Præſcriptio partis indiviſibilis ad totum extenditur, ibidem num. 15. 299
3 Præſcriptio non extenditur de ſpecie ad ſpeciem, ſed benè ad actus ejuſdem ſpeciei poſteà occurrentes in cap. Litteras, num. 56. de conceſſ. præb. 187
3 Regula tantùm præſcriptum quantùm poſſeſſum non habet locum in conſuetudine, ibidem num. 55. 187
1 Præſcriptio Epiſcopi contra inferiorem prælatum non requirit titulum in c. Cùm ab Eccleſiarum, num. 32. de offic. ordin. 513
1 Præſcriptio inferioris nondùm completa interrumpitur per actus Epiſcopi, ibidem num. 33. 513
1 Præſcriptio juriſdictionis quaſi Epiſcopalis non conſtituit inferiorem in proprio territorio, niſi ſit privativè ad Epiſcopum, ibidem num 34. 513
1 Præſcriptio in bonis patrimonialibus Clericorum de jure communi currit ſicut in bonis laicalibus in c. Conſuetudines, n. 28. & ſeqq. de conſuet. 177
1 Et quid poſt Bullam Urbani VIII. ibidem num. 31. 177
2 Præſcriptio cumulativa juris inſtituendi an requirat titulum in c. Cùm Eccleſia, n. 24. & ſeqq. uſque in fin. de cauſ. poſſeſſ. & propriet. 98
2 In præſcriptione juris eligendi titulus non acquiritur, ſi ſit cumulativa, ſecùs ſi privativa, ibidem num. 25. & ſeqq. 98
2 In præſcriptionibus contra jus titulus eſt neceſſarius, ibidem num. 26. 98
2 Præſcriptio cumulativa non eſt contra jus, ſi actus ſint ſimultanei, aliàs ſecùs, ibidem n. 27. 99
2 Præſcriptio non habens vehementem juris reſiſtentiam titulum non requirit, ibidem n. 33. 99
2 In præſcriptione juris inſtituendi ſcientia & patientia Epiſcopi eſt loco tituli, ibidem n. 38. 99
Præſcriptio cenſûs. Vide in verbo *Cenſus.*
Præſcriptio ſolutionis in certa moneta. Vide in ver. *moneta.*
1 Præſcriptio non currit contra Eccleſiam Romanam reſpectu ſupremæ poteſtatis in c. Cùm ex illo, n. 6. de tranſlat. Epiſcop. 189
3 Præſcriptio non currit vacante Eccleſia in c. Cùm veniſſent n. 21. de inſtit. 171
5 Præſcriptio non currit durante captivitate in c. per tuas, il 1. n. 37. de ſimon. 48
1 Præſcriptio juris diſpenſandi in gradibus prohibitis debet eſſe immemorabilis & cum ſcientia & patientia Principis in c. Cùm de tua, n. 16. de corp. vit. 48
1 PRÆSENS dicitur multis modis pro ſubjecta materia in c. Quiſquis, n. 41. de elect. 273
1 Præſens in judicio & non contradicens his quæ aguntur in ſui præjudicium, cenſetur conſentire in c. Cùm in jure, n. 12. de offic. deleg. 491
3 PRÆSENTANDI poteſtatem conferunt poſſeſſio & communis credulitas in c. Conſultationibus, n. 1. & 3. de jure patr. 189
3 Præſentandi quaſi poſſeſſio ex unico actu acquiritur, ibid. num. 17. 190
3 Jus præſentandi in multis differt à jure eligendi in cap. Quoniam, n. 22. de jure patr. 481
1 Præſentare minùs idoneum vel nullum paria ſunt in cap. Cùm vos, num. 36. de offic. ordin. 516
1 Præſentans indignum præſumitur eum præſentare ſcienter, ibidem num. 47. 517
4 Præſentans puerum baptiſandum cenſetur in ipſo actu tetigiſſe, in capit. Veniens, numero 16. de Cognat. ſpirit. 61
1 Præſentationes de jure communi ſpectant ad Prælatum & Capitulum ſimul in cap. Cùm Eccleſia Vulterana, num. 20. de elect. 258
1 Præſentatio in Canonicatibus & præbendis de jure patronatus ſpectat ad patronum & inſtitutio ad Epiſcopum cum conſenſu vel conſilio Capituli, ibid. num. 34. 259
3 Præſentatio nulla in numero præſentationum non computatur in cap. Cùm autem, n. 11. de jurepatron. 492
3 Præſentatio Clerici patroni habet vim electionis, ibid. num. 18. 492
3 Præſentatio ſecunda patroni Eccleſiaſtici non tenet primâ non caſſatâ, ibid. num. 19. 492
3 Præſentatio de duobus facta à pari numero patronorum non valet & neutri acquiritur jus petendi inſtitutionem, ib. num. 23. 493
3 Et poſſunt patroni aliam præſentationem facere etiam ex toto recedendo à prima, ibid. num. 24. 493
3 Præſentatio unius tantùm ex compatronis omnium poſſeſſionem conſervat in cap. Cùm propter, num. 59. & 73. de jurepatron. 501
3 Præſentatio facta à majori parte patronorum etiam reſpectu minoris valida eſt, licet non ſit facta à majori parte omnium in c. Quoniam, n. 13. de jurepatr. 480
3 Ex præſentatione ſecunda non poteſt alicujus competere ſi competat ex prima, ibid num. 43. 482
5 Præſentatio, collectio & electio vitiantur ex ſimonia unius ſi competant pluribus, ut univerſis. Secùs ſi ut ſingulis in cap. Nobis, n. 5. de Simon. 33
1 Præſentatio non tribuit titulum, ſed tantummodò jus ad rem in cap. Ad extirpandas, numero 28. de fil. Presbiter. 434
1 Nec per eam contrahitur ſpirituale conjugium, ſicut per inſtitutionem & electionem, ibid. num. 29. 434
3 Præſentatio ut ſit valida non requiritur ut præſentans ſit patronus, ſed ſatis eſt ut tempore præſentationis ſit in quaſi poſſeſſione præſentandi & communiter reputetur patronus in cap. Conſultationibus, num. 3. & 4. de jurepatron. 489
3 Et quid poſt Conc. Trid. ibid. num 8. 489
3 Præſentatio eſt fructus juriſpatronatus, ibid. n. 5. 489
1 Præſentatio ut ſit valida ſufficit ut præſentans ſit in quaſi poſſeſſione præſentandi tempore præſentationis, etiamſi ſit talis in quem cadat uſurpationis præſumptio in cap. Querelam, num. 3. de elect. 246
1 Secùs poſt Conc. Trid. ibid. num. 4. & ſeq. 246
3 Præſentatio eſt fructus juriſpatronatus in cap. Ex litteris, num. 17. de jurepatron. 485
5 Præſentationes effectum ſortitæ probari debent autenticis ſcripturis in cap. Cùm Olim, il primo, num. 6. de privileg. 233
1 Præſentatio de non idoneo & indigno differunt & refellitur contraria opinio in cap. Cùm vos, num. 56. de Offic. Ordinat. 517
3 PRÆSENTATUS ad Eccleſiam non confirmatus ſi nolit reſidere non inſtituitur & confirmatus privatur appellatione remota in cap. Relatum, num. 1. de Cler. non reſiden. 27
3 Præſentari poteſt Clericus per rectorem Eccleſiæ ad titulum beneficii, etiam invito patrono laïco in cap. Cùm propter, num. 15. de Jurepatr. 499
3 Et quid in viro patrono Eccleſiaſtico, ibid. n. 16. 499
3 Præſentatus à pluribus in diſcordia patronorum eſt præferendus ſi ſit idoneus, licet alius præſentatus ſit dignior in cap. Quoniam, n. 15. de Jurepatr. 480
5 Præſentato acquiritur jus ſpirituale ad beneficium obtinendum & Epiſcopus compelli poteſt inſtituere in cap. Tua nos, num. 5. de Simonia. 50
3 Præſentatus à bonæ fidei poſſeſſore de jure communi debet inſtitui & præferri præſentato à proprietario: Secùs ex Concilio Tridentino in cap. Conſultationibus, n.

vam in c. pernicioſam, n. 65. de off. ordin. 510
1 Conceſſio liberæ poteſtatis cenſetur reſtricta ad limites juris in c. pernicioſam, num. 35. de off. ordin. 507

Præbenda, communia.

1 Præbenda, an & quandò conſiſtat in mera temporalitate & cadat etiam in laïcum in cap. Cùm pridem, num. 92. de pactis. 601
1 Præbenda quid importet, ibid. num. 100. 601
3 Præbenda ratione Eccleſiæ in qua ſita eſt dicitur major parochiali in cap. Extirpandæ, §. Qui verò, num. 25. de præb. 121
3 Contrarium ibid. num. 27. 121
1 Præbenda non eſt de ſubſtantia Canonicatûs in cap. Cùm M. num. 16. de Conſtit. 103
1 Præbenda quid ſit, ibid. num. 27. 104
1 Præbendâ collatâ cenſetur collatus & Canonicatus, ib. num. 28. 105
1 Præbenda non eſt ita affecta Canonico noviter recepto, ut collatio alteri facta non teneat, ib. n. 53. & 62. 106
3 Præbenda Canoniæ annexa, eſt jus ſpirituale indiviſibile in c. Dilecto, n. 7. de præb. 105
Vide in ver. *Canonia, Canonicatus.*
Præbendæ quoad unionem.
Vide in ver. *Præbenda, Canonicalis.*

Præbenda quoad ætatem.

1 Præbenda Sacerdotalis ab Ordinario conferri poteſt exiſtenti in vigeſimo ætatis anno in cap. Cum in cunctis, num. 64. de elect. 228
1 Præbenda Subdiaconalis hodiè obtineri poteſt in vigeſimo primo, Diaconalis in vigeſimo ſecundo, presbiteralis in vigeſimo quarto anno inchoatis contra opinionem quorumdam recentiorum, ibid. num. 68. 228
1 Præbenda Subdiaconalis conferri poteſt habenti vigenti annos completos, ibid. num. 69. 228
Vide in ver. *Canonicatus.*
Et in ver. *Ætas in Beneficiis.*

Præbendarum collatio.

1 Præbendarum collatio de generali conſuetudine ſpectat ad Epiſcopum ſolum ſine conſenſu Capituli in cap. Cum Eccleſia Vulterana, num. 3. de elect. 257
1 Præbendarum collatio in Collegiata Eccleſia ad quem ſpectet de jure communi, ibid. num. 22. 258
3 Præbenda vacans non Canonico numerario, ſed ultra numerum recepto conferri debet, ubi præbendæ ſunt diſtinctæ in c. Dilectus, il 1. num. 13. de præb. 97
1 Præbendas non poteſt hodiè Epiſcopus ſupprimere, ſi illarum tenuitati poſſit per unionem beneficiorum ſimplicium occurrere in c. Ex parte, n. 14. de Conſ. 115
1 Præbendas patronatûs laïcalis Epiſcopus ſupprimere non poteſt ſine conſenſu patroni. Secùs ſi ſint patronatus Eccleſiaſtici, ibid. num. 15. 115
Vide in ver. *Collatio.*

Præbendarum erectio.

1 Præbendæ in dubio præſumuntur erectæ de bonis communibus Eccleſiæ in cap. Cum Eccleſia Vulterana, num. 13. de elect. 258
3 Præbendæ duæ ex una poſſunt conſtitui ſi rationabilis cauſa ſubſit in cap. Niſi eſſent, n. 34. de præb. 101
3 Præbendæ duæ ſi ex una conſtituantur, præbenda non dividitur, ſed ſunt duæ præbendæ integræ, pro duobus Canonicis, ibid. num. 65. 103

Præbendarum onera.

3 Præbendæ vacanti poſſunt Prælatus & Capitulum honeſtum onus imponere ad quod Præbendarius teneatur in cap. Significatum, num. 1. de præb. 75
3 Contrarium, ibid. num. 2. 75
Vide in ver. *Beneficium quoad fundationem & onera.*

Præbendæ quoad Ordines.

1 Præbendæ & portiones in Cathedrali Eccleſia ex Conc. Trid. non habent abſolutè Ordines ſacros annexos, ſed Epiſcopus cum conſilio Capituli diſtribuere debet quibus quiſque ordo annexus eſſe debeat in cap. Cùm in cunctis, num. 70. de elect. 228
1 Canonicus ratione præbendæ ſubdiaconalis dicitur ſubdiaconus licet ex accidenti ſit presbiter & Miſſam ſolemnem non celebret, ſed inſervit in officio Subdiaconi & ſedet poſt Canonicos Diaconos, ibid. n. 21. 224
Vide in ver. *Canonicatus.*
Et in ver. *Beneficium quoad Ordines.*

Præbendarum pluralitas.

3 Præbendas plures obtinere an ſit prohibitum jure Divino in cap. Quia in tantùm, num. 7. de præb. 70
3 Et an jure naturali, ibid. num. 8. 70
3 Præbendarum, ſeu beneficiorum ſimplicium pluralitas an de jure communi ſit prohibita nec ne in cap. Cùm jamdudùm, n. 13. & ſeq. uſque ad. n. 31. de præb. 90
3 Et quid ex Conc. Trid. ibid. num. 31. & ſeqq. uſque ad num. 46. 91
3 Præbendas plures intitulatas nemo poteſt habere, niſi habeat ab eo, qui omnia poteſt ſecundum opinionem Hoſtien. ib. num. 18. & 32. 90
3 Præbendæ ſingulæ requirunt ſingulos actus & miniſtros, ibidem num. 20. 90
3 Præbendarum effrænata multitudo prohibita eſt, ibidem num. 26. 33. & 35. 91
3 Præbendam habens ſi in eadem Eccleſia recipiat dignitatem cum præbenda vel aliam præbendam, vacat prima in cap. Litteras, n. 1. de conceſſ. præb. 184
3 Præbendam obtinens in una Eccleſia poteſt ibi aliam obtinere etiam virtute annexionis, quam habet præbenda dignitatem, ibid. num. 8. & 61. 184
3 Præbendas duas ut quis habeat in una Eccleſia magis abhorrent jura, quam aliàs duo beneficia curata, ib numero 9. 184
3 Præbendæ quot ſunt in Eccleſia, tot Canonici debent conſtitui, ibid. num. 10. 184
3 Præbendatus non Canonicus vel Canonicus non præbendatus an quis poſſit eſſe in pluribus Eccleſiis in cap. Cùm jamdudùm, num. 24. de præb. 91
3 Præbenda eſt incompatibilitas cum parochiali in cap. Expoſuiſti, num. 4. de præb. 136
Vide in ver. *Beneficium quoad pluralitatem.*

Præbendæ quoad Simoniam.

1 Clerico in collatione præbendæ non confertur novum jus, ſed juri quod habet à Deo determinatur ab Eccleſia certa poſſeſſio in cap. Cùm pridem, num. 103. de pactis. 602
1 Præbendæ, ſeu ſtipendii determinatio eſt de jure poſitivo & ex conſtitutione Eccleſiæ, ibid. num. 104. 602
1 Jus præbendæ, ſeu ſtipendii etiam determinati vendere prohibitum eſt, quia Simoniacum, ibid. num. 105. 602
1 Præbenda ut res pure temporalis in ſe vendi poteſt, ib. num. 106. 602
1 Sed prohibetur vendi ratione connexionis cum Clericali Officio, ibid. num. 107. 602
1 Jus præbendæ eſt annexum Clericatui per identitatem vel quaſi, ibid. num. 108. & 123. 602
1 Præbenda, ſeu fructus illius cur beneficiato vendi non poſſint, ibid. num. 111. 602
1 Præbendam vendere duplex eſt peccatum, ibidem numero 113. 602
Vide in ver. *Beneficium quoad Simoniam.*

Præbendarum ſuppreſſio & reductio numeri.

1 Præbendarum tenuitas eſt juſta cauſa ſuppreſſionis dignitatis in cap. Cùm acceſſiſſent, num. 6. de Conſtit. 98
1 Præbendas aliquot poteſt Epiſcopus cum conſenſu Capituli ſuprimere & eorum fructus reliquarum præbendarum diſtributionibus, ſi ſunt tenues, applicare, ex Concil. Trid. ibid. num. 7. 98
3 Præbendæ Eccleſiæ Cathedralis propter illarum paupertatem poſſunt annecti Capellæ, reſervata ipſarum preſbiteris congrua portione in cap. Expoſuiſti, num. 1. de præb. 136
3 Præbendis Canonicalibus quas ob cauſas annecti poſſint Eccleſiæ parochialis, ibid. num. 5. 136
3 Præbendarum tenuitati in Cathedralibus & Collegiatis inſignibus, qua ratione Epiſcopus providere poſſit ex Conc. Trid. ibidem num. 17. 137
3 Anve illis unire poſſit de conſenſu capituli aliquot portiones ejuſdem Eccleſiæ, ib. n. 18. & ſeq. uſque ad n. 24. 137
1 Præbendas aliquot ſupprimendi legitima cauſa eſt ut reliquarum redditus tenues augmententur, in cap. Cum M. num. 11. de Conſtit. 103
1 Præbendæ ut poſſint ſupprimi ad augendos reliquarum redditus ex Conc. Tridentino quinque conditiones requiruntur, ib. num. 12. 103
1 Præbendarum numerus per Conſtitutionem Canonicorum reſtringi non poteſt, ſi Eccleſiæ redditus non ſint diminuti in cap. Ex parte, num. 2. de Conſtitut. 114
1 Præbendarum reductio invalida non impedit vacationem præbendæ in remanentibus ultra numerum, ib. n. 6. 114
1 Præbendarum numerus reduci poteſt à Canonicis autoritate Epiſcopi ſi Eccleſiæ redditus diminuti ſint, ib. n. 8. 115
1 Fallit ſi præbendæ non ab Epiſcopo vel Capitulo, ſed ab aliis fuerint dotatæ, ib. num. 9. 5. & 29. 115
1 Item fallit ſi præbendarum numerus fuerit ordinatus, aut confirmatus autoritate Apoſtolica, ib. n. 10. & 16. 115
1 Vel juratus à Canonicis, ib. 115
1 Item Fallit ſi negotia Epiſcopi & Capituli ſint communia, ib. num. 11. 115
1 Et quid poſt Conc. Trid. ib. num. 12. 115
1 Præbendarum numerum, an & quando Epiſcopus poſſit reſtringere in vim Conc. Tridentini & in quibus jus commune fuerit à Concilio alteratum, ſeu declaratum, ibidem num. 13. 115
1 Præbendarum numerum Epiſcopus poteſt eſt cauſa reducere, ſed non tenetur, Nec Metropolitanus poteſt in hoc ſupplere, ib. num. 17. 116
1 Præbendarum & Canonicorum numerus determinatur ſecundum varias Eccleſiarum conſuetudines in cap. Cùm M. num. de Conſtitut. 103
Vide in ver. *Canonici ſupranumerarii, & numerarii.*

Præbenda Theologalis.

3 Præbendam Theologorum obtinens in diebus feſtis in quibus non legitur, poteſt ſe excuſare à ſervitio Chori, & fructus percipere amiſſis diſtributionibus quotidianis in cap. Licet, num. 115. de præben. 132
3 Sed in diebus in quibus legit, habetur pro præſente & interreſſente ex declaratione Greg. XIII. ib. n. 116. 132
3 Non tamen cenſetur præſens matutinis, quæ ex conſuetudine Eccleſiæ celebrantur veſpere præcedenti, ib. numero 117. 131
3 Præbenda Theologalis erigi poteſt ex diſtributionibus in quibus univerſi Capituli redditus conſiſtunt in cap. Licèt, num. 125. de præben. 132
3 Præbenda Theologalis & Archidiaconatûs ſunt beneficia diſformia in c. Litteras, n. 57 de conceſſ. præb. 187
5 Theologorum præbendam obtinens an poſſit legere Theologiam ſcholaſticam in cap. Quia nonnullis, num. 29. de Magiſtris. 73
5 Theologalis præbenda an poſſit conferri Canoniſtæ, ibidem num. 32. 74
5 Præbenda primò vacatura poſt Conc. Trid. pro Lectore Sacræ Scripturæ ipſo facto conſtituta intelligitur, ibidem num. 34. 74
5 Requiritur tamen actualis Epiſcopi deputatio & erectio, ib. num. 36. & 37. 74
5 Theologalem præbendam obtinens qualiter ſit cogendus muneri ſuo ſatisfacere, ib. num. 35. 74
5 Collatio præbendæ, quæ primò poſt Concilium Tridentinum vacavit, facta perſonæ minùs idoneæ ad legendam ſacram Scripturam valida eſt ſi præbenda nondum fuerat deputata & erecta in Theologalem, ib. n. 37. 74
5 Præbenda, quæ primò poſt Concilium vacavit in menſibus reſervatis non poteſt uniri pro lectione ſacræ Scripturæ, & idem ſi in dictis menſibus Cardinalis habeat indultum, ib. num. 39. 74
Vide in ver. *Præbendarum pluralitas.*
3 PRÆCEDENTIA magis influunt in ſequentia, quàm è converſò in c. Cùm venerabilis, n. 7 de Cenſibus. 514
1 Præcedentia in honoribus deferenda eſt ex prioritate temporis in c. Cùm certum, n. 5. de major. & obedien. 558
1 Declaratur procedere ſi cætera ſint paria, ib. n. 11. 558
1 Præcedentia debetur ratione antiquioris ingreſſûs in religionem, ib. num. 8. 558
1 Præcedentia ex proprietate temporis debetur iis, qui ſunt ejuſdem dignitatis & ordinis, aliàs ſecùs, ib. n. 11. 558
1 Præcedentia Epiſcoporum in Conciliis provincialibus attendi debet ſecundum tempus ordinationis, non ſecundum dignitatem Eccleſiarum, ib. num. 13. 558
1 Præcedentia in honoribus quo ordine ſingulis adjudicari debeat, ib. num. 20. 558
1 Epiſcopi appellatione remota nequeunt componere controverſias de præcedentia vertentes inter perſonas Eccleſiaſticas & ſæculares, ſed inter Eccleſiaſticas tantùm, ibidem num. 21. 558
1 Præcedentia arguitur ab ordine litteræ, ib. n. 29. 559
1 In Concilio provinciali quem locum habeant Canonici, Abbates Commendatarii, Dignitates & procuratores Cathedralium in c. Cùm certum, n. 13. de major. & obedien. 558
1 Præcedit antiquiori & major eſt ordinatus à majori ſi ſit ejuſdem ordinis, ſecùs ſi inferioris, ib. n. 14. 558
1 Præcedentia an ſit adjudicanda Capitulo Valuenſi; an verè Capitulo Eccleſ. Sulmonenſ. ibid. n. 23. 558
Vide in verbo *Conſuetudo.*
3 Epiſcopus qui eſt in ſtudio ut ſcholaris in actibus ſcholaſticis ſedere debet poſt rectorem univerſitatis in c. poſtulaſti, n. 27. de conceſſ. præb. 190
1 Conſuetudo ut non habens dignitatem præferatur illam habenti, irrationabilis eſt in c. Cùm certum, n. 12. de major. & obed. 558
1 Conſuetudo attendi debet in deferenda præcedentia, etiamſi repugnet juri communi, ibidem n. 16. 558
1 Conſuetudo ut minor præferatur majori vel poſterior antiquiori, eſt irrationabilis & impræſcriptibilis, ibidem num. 17. 558
1 Niſi contingat ratione dignitatis vel officii, ibidem n. 18. pag. 558
1 Fratres Mendicantes quo ordine inter ſe præcedere debeant & quid de confratribus ſocietatum, ibidem n. 22. pag. 558
5 Fratres prædicatores præferuntur Fratribus minoribus in cap. Nimis prava, num. 1. & ſeqq. de exceſſ. prælat. pag. 203
3 PRÆCEPTA affirmativa in quo differant à negativis in cap. Ex parte, num. 69. de Cler. & reſid. 40
1 Præceptum reſpiciens utilitatem ejus cui præcipitur, Concilium dicitur in cap. Cùm acceſſiſſent, n. 23. de conſtit. 99
3 Præcepta negativa magis præciſè obligant quam affirmativa in c. ſi quis, n. 64. de regular. 319
3 Præceptum Eccleſiæ obligans ad aliquid certo modo faciendum, non obligat ad quamlibet ejus partem, eo modo quo fieri poteſt faciendam in c. Cùm percuſſio, n. 19. de Cler. ægrot. 146
1 Præcepta moralia legis veteris immutabilia ſunt in cap. Canonum ſtatuta, n. 2. de conſtit. 14
1 Præcepta cæremonialia fuerunt viva uſque ad paſſionem Chriſti, mortua deinceps & mortifera poſt divulgationem Evangelii, ibidem num. 3. 14
1 Præcepta judicialia evacuata ſunt per adventum Chriſti; & quamvis ſint mortifera ſunt tamen mortua, ibidem n. 4. pag. 14
3 Præcepta judicialia legis veteris etſi non obligent tempore gratiæ: tamen ſervari poſſunt ac etiam debent, ſi ab Eccleſia ſtatuantur in c. In aliquibus, n. 9. de decim. pag. 304
4 Præcepta Levitici 18. quoad tot perſonarum inhabilitatem ad matrimonium contrahendum judicialia ſunt & ideò evacuata per adventum Chriſti in c. Vir qui, n. 30. de conſang. & affinit. 71
4 Præceptum nullum in lege Evangelica continetur quod non ſit juris naturalis præter præcepta de Sacramentis & de Fide, ibidem n. 31. 71
3 Præceptum Divinæ Legis in ore duorum vel trium &c. non eſt judiciale, ſed morale in c. Çùm eſſes, n. 118. de teſtam. 258
3 Præcepta omnia legis Evangelicæ ſunt juris naturalis præter præcepta de Sacramentis & de Fide, ibidem n. 119. pag. 258
3 Præcepta moralia per legem humanam alterari non poſſunt, ibidem num. 120. 258
3 Præcepti Divini tranſgreſſio ſemper eſt mortis, ibidem num. 125. 259
3 Præcepta omnia moralia ſunt de lege naturali, ibidem num. 127. 259
5 Præceptum vel licentia an expiret morte concedentis vel præcipientis in cap. A nobis il primo, n. 50. de ſent. excom. 308
5 Præceptum per modum ſententiæ vel interdicti expirat per mortem præcipientis, ibidem n. 52. 309
3 Præceptum recitandi horas Canonicas eſt de jure poſitivo & ideò non referuntur niſi ad ea quæ ſub judicio humano cadere poſſunt in c. Dolentes, n. 30. de celebr. Miſſar. 548
3 In horis Divinis ſatis eſt labiis orare, licet cor divertat ad alia, ibidem num. 31. 548
3 Contrarium num. 38. & ſeqq. 549
3 Devotionem internam an Generale Concilium hìc poſuerit in præcepto; & expenduntur quatuor intellectus hujus capituli, ibidem num. 33. & ſeqq. uſque ad num. 51. pag. 548
3 Præceptum in virtute obedientiæ vel ſub pœna ſuſpenſionis abſque dubio obligat tranſgreſſores ad culpam mortalem ibidem num. 37. 549
5 PRECES humiles à digno oblatæ pro beneficio obtinendo, ſimoniæ aut ambitionis vitium non inducunt in cap. Tua nos, num. 31. de ſimon. 51
5 Secùs ſi ab indigno, ibidem num. 32. 51
5 Preces quas pro ſe quis porrigit ut in prælatum eligatur, ambitioſæ ſunt & illicitæ, ibidem num. 33. 51

ibidem numero 133. 96
1 Et quid ſi jus ex toto non auferatur, ſed differatur, ibidem num. 139. 96
1 Leges auferentes rem alterius ſine ulla cauſa ſunt tirannicæ, ibidem numero 114. 95
1 Princeps in auferendo rem alterius in dubio præſumitur motus ex juſta cauſa, ibidem numero 120. 95
1 Contrarium ibidem numero 124. 95
1 Et contra hujuſmodi præſumptionem probatio non admittitur, ibidem numero 121. 95
1 Contrarium ibidem numero 123. 95
1 Declaratur quatuor modis, ibid. n. 122. 125. & ſeq. 95
1 Principis aſſertio non probat juſtam cauſam auferendi rem alterius, ſed tantum transfert onus probandi in adverſarium, ibidem num. 123. 95
1 Princeps reſcribendo contra jus quæſitum ex ſuo contractu non præſumitur motus juſtà cauſà, ibidem n. 125. 95
1 Princeps non poteſt ſuo vaſſallo ſine cauſæ cognitione feudum auferre, ibidem num. 126. & ſeq. 95
1 Princeps reſcribendo contra conceſſionem ſuam etiam gratuitam non præſumitur ex juſta cauſa motus; ſed circumventus, ibidem num. 128. 95
1 Et hæc præſumptio eſt juris & de jure non admittens probationem in contrarium, ibidem num. 129. 95
1 In conceſſionibus principum prima attenditur nec per ſecundam primæ derogatur, ibidem num. 130. 95
1 Princeps reſcribendo contra jus tertio quæſitum de jure Gentium non præſumitur motus ex juſta cauſa reſpectu non ſubditorum, ibidem num. 131. 95
1 Idem ſi cauſa in reſcripto expreſſa ſit frivola ſeu irrationabilis, ibidem num. 132. 95
1 Principis reſcriptum, lex vel ſtatutum auferens ex toto jus alteri competens, de jure civili non valet: niſi adjiciatur clauſula non obſtante lege, ibidem num. 134. 96
1 Vel niſi aliàs conſtet de expreſſa voluntate principis, ibidem num. 135. 96
1 Sed in reſcriptis papæ requiritur derogatio regulæ de non tollendo jus quæſitum, ibidem num. 136. 96
1 Princeps non poteſt actionem alteri competentem ſic auferre, quin reddat juſtitiam, ibidem num. 137. 96
1 Et hoc caſu ſine actione formali agi poteſt ex ſola obligatione naturali, ibidem num 138. 96
1 Princeps poteſt modicam læſionem inferre dando dilationem debitori ut non poſſit interim conveniri, ibid. n. 139. 96
2 Princeps quandò revocat ſuam conceſſionem præſumitur circumventus & contrarium probari non poteſt in cap. Cùm olim, n. 19. de ſent. & re judic. 171
2 Et an hoc procedat in actibus de proximo geſtis, ibidem numero 20. 171
5 Princeps in ſuis conceſſionibus & reſcriptis nunquam intendit jus alterius lædere in c. Mandato, n. 43. de ſimon. 55
1 Princeps propria autoritate non poteſt in favorem Eccleſiæ privilegium concedere in cap. Quæ in Eccleſiarum, numero 38. de conſtit. 91
1 Contrarium numero 39. 91
Declaratur numero 40. 91
5 PRINCIPALE quandò debet eſſe gratuitum, ita & omnia acceſſoria in c. In ordinando, n. 2. de ſimon. 24
1 Principium eſt pars potiſſima cujuſque rei in c. Cùm contingat, num. 102. de ætat. & qualit. & in c. Olim, num. 8. de litis conteſt. 385
1 Principium an ſit ſpectandum vel finis in c. Accepimus, num. 12. de pactis. 607
2 Principium eſt ponderandum etiam in judiciis in c. Conqueſtus, n. 40. de feriis. 83

Prior ſive primus.

1 Primus dicitur non ſolum quem nemo præcedit, ſed etiam qui habet alios poſt ſe in c. Cùm contingat, nu. 119. de ætat. & qualit. 393
1 Prior tempore potior eſt jure in c. Cùm certum, nu. 6. de major. & obed. 558
1 Priores vel Decani rurales, quorum Eccleſiæ ſunt curatæ & non Collegiatæ non ſunt ipſo jure privati ex eo quod infra annum promoti non fuerint ad Sacerdotium in cap. Cùm in cunctis, §. Inferiora, n. 21. de Elect. 215
1 Priores obedientiarii deputantur per Abbatem, & ad ejus nutum ſunt amovibiles in c. Nullus, n. 48. de elect. 202
1 Priores facere poſſunt contra aliquod ordinamentum Adunantiæ generalis, ſi illius obſervantia ſit damnoſa Reipublicæ in c. Nimis, n. 43. de fil. presbit. 442
1 Priores per electionem canonicè inſtituti niſi pro manifeſta & rationabili cauſa non ſunt mutandi, c. Quanto, nu. 76. de tranſlat Epiſcop. 298
3 Prior Eccleſiæ Collegiatæ, vel Conventualis dicitur habere dignitatem, in c. Ad hæc de præb. n. 37. 81
3 Priores non ſunt intitulati ſed obedientiarii, ideòque non ſunt Curati nec ſponſi Eccleſiæ in c. Quod Dei timorem, n. 22. de ſtatu Monachor. 445
1 Prior Conventualis dicitur habere dignitatem in Eccleſia Collegiata in c. Sanè, il 2. n. 33. de Off. deleg. 482
3 Priores an poſſint amoveri ad nutum Abbatis ſine ulla cauſa in c. Cùm ad Monaſterium, n. 23. & ſeqq. uſque ad n. 43. de ſtat. Monach. 448
3 Quid in prioribus Conventualibus canonicè electis & confirmatis, ib. n. 24. 448
3 Et quid in prioribus Minoribus ſeu manualibus, ib. nu. 26. & ſeqq. uſque ad n. [illegible] 448
3 Priores electi & confirmati de jure ſunt perpetui, nec amoveri poſſunt niſi ex cauſa, & juris ordine ſervato, ib. n. 24. 448
3 Sufficiunt tamen leviores cauſæ, ib. n. 25. 448
3 Priores manuales non confirmantur, ſed ſunt ad nutum Abbatis amovibiles, ib. n. 28. 448
3 Priores manuales an poſſint per Abbatem amoveri ſine ulla cauſa, ib. n. 31. & ſeqq. uſque ad n. 43. 448
3 Prior manualis poteſt amoveri ſine cauſa etiam ſi Abbas numquam uſus fuerit tali facultate, ib. n. 27. 449
3 Prior manualis ſi per Abbatem amoveatur ex malitia apud Superiorem Abbatis poteſt querelam deponere, & Superior debet eum audire, ib. n. 40. 449
3 Et amotio cenſetur facta ex malitia ſi ſubſit præſumptio alicujus odii, ib. n. 41. 449
1 Prior poteſt ſuos Canonicos excommunicare, quia Ordinarius eſt in c. Cùm in Eccleſiis, de major. & obed. num 2. 565
5 Priores minores, & Officiales Regulares removeri poſſunt pro libito Abbatis ſine ulla cauſa in c. per tuas, il 1. n. 10. de Simonia. 46
Vide in verbo *Prælatus Regularis.*
5 Priores & Officiales minores inſtituuntur & deſtituuntur pro libito Abbatis etiam ſine culpa in c. Qualiter, il 2. n. 53. & 102. de Accuſat. 13
5 Prior Conventualis poteſt eſſe delegatus Apoſtolicus in c. Cùm olim, il 2. n. 10. de priv. 23
3 PRIORATUS etiam manualis, & non curatus vacat ipſo jure per receptionem ſecundi ſimilis in c. De multa, num. 13. de præb. 111
3 Prioratus Canonicorum Regularium ſunt in duplici differentia in c. Quod Dei timorem, n. 23. de ſtatu Monachor. 445
1 PRIVATIO præſupponit habitum in c. Cùm contingat, n. 65. de ætat. & qualit. 388
3 Privatio revocatur poſtquam prælatus abſens docuerit de legitimo impedimento in cap. Ex parte, num. 7. de Cler. non reſid. 36
1 Privatio beneficii eſt pœna ordinaria quæ non imponitur niſi pro graviſſimo crimine, prævia citatione, & legitimis exceptionibus diſcuſſis in c. Dilectus, il primo, num. 20 de reſcrip. 173
1 Privatus à judice non ſervante ordinem judiciorum poteſt petere reſtitutionem in integrum tanquam ſpoliatus, ibid. n. 21. 173
5 Privatio quandòque non eſt pœna, ſed effectus injuſtæ acquiſitionis in c. Nobis, n. 51. de Simon. 36
3 Privatio non præſupponitur, niſi probetur in c. De rectoribus, num. 32. de Cler. ægrot. 150
3 Privatio tituli non inducitur niſi aptè exprimatur, nec ſine expreſſa derogatione juris quæſiti, ib. n. 37. 150
Vide in ver. *Pœna privationis.*
1 Privatus beneficio, & poſtea noviter receptus non recuperat primæva jura in c. Ex tranſmiſſa, n. 11. de Renunciat. 302
1 A privatione ad habitum non datur regreſſus, ibid. nu. 12. & 13. 302
1 Fallit ſi habitus non eſt omninò extinctus, ſed tantum velatus, ib. num. 12. 302
5 Privatio præſuponit habitum in cap. Novimus, num. 6. de Verbor. ſignific. 357
2 Privari ut poſſit Clericus beneficio ſuo tria requiruntur in c. Conquerente, n. 2. de Reſtit. ſpol. 100
5 Privatio in præteritum non inducitur ex inhabilitatione in futurum in c. Vergentis, n. 26. de hæret. 86

Privilegium, communia.

3 Privilegium eſt lex privata, & contra jus commune, & ex ſui natura derogat legi in c. Ex parte, n. 3. de Capell. Monach. 474
1 Privilegium poteſt concurrere cum jure communi in cap. Cùm dilectus, n. 5. de Conſuet. 187
1 Privilegio multa acquiri poſſunt, quæ tamen non poſſunt præſcribi in cap. Quanto, num. 31. de Conſuet. 183
5 Privilegium quandòque appellatur beneficium in c. Olim, num.

num. 2. de ver. Significat. 353
5 Privilegium quid ſit, ib. n. 7. 353
2 Privilegio fruſtra impetratur quod jure communi competit, ib. n. 8. & in c. paſtoralis, n. 10. de apel. 188
1 Privilegium in corpore juris clauſum facit jus commune inter nominatos in c. His quæ, num. 35. de major. & obed. 569
5 Privilegii prætextu flagitiorum non creſcit autoritas in c. Tuarum, num. 15. de privil. 227
1 Privilegium clauſum in corpore juris non facit jus commune niſi inter nominatos, & ideò non extenditur de caſu ad caſum etiam ex identitate rationis, c. Nihil, num. 15. de elect. 275
1 Privilegium eſt lex licet ſpecialis, & privata, & differt à lege communi ſicut ſpecies à genere in c. Quæ in Eccleſiarum, n. 35. de Conſtit. 90
1 Privilegium regulariter ſubdito eſt concedendum, & non alii, ib. n. 37. 91
1 Sed contra, n. 39. 91
3 Privilegia Auditoribus Rotæ conceſſà in remunerationem laborum ſunt irrevocabilia in c. Conſultationibus, n. 64. de Cler. ægrot. 158

Privilegium Canonis.

5 Privilegium Canonis an datum fuerit in favorem Ordinis Clericalis in cap. A nobis, il 2. num. 27. de ſenten. excomm. 318
5 Privilegium Canonis quo jure inductum fuerit in c. perpendimus, n. 9. de ſent. excomm. 311
5 Facilius perditur quàm privilegium fori, ib. n. 9. 311
5 Et quid poſt Conc. Trid. ib. n. 16. 311
5 De privilegio Clericali ſecundum Canones eſt judicandum, nec ſuper his ſtandum eſt legibus, ſtatutis vel conſuetudinibus laicorum in c. Olim, n. 8. de Verbor. ſignific. 353

Privilegii communicatio, & extenſio.

3 Privilegiati naturam ſortitur non privilegiatus propter communionem in c. Cùm propter, n. 27. & 41. de Jurepatronat. 499
3 Privilegium unius in individuis trahitur ad omnes, ibid. num. 57. 501
5 Privilegia non extenduntur de perſona ad perſonam etiam ex majoritate rationis in c. Ne pro dilatione, n. 32. de pœnit. & remiſſ. 299
5 Declaratur, ib. n. 40. & 47. 300
5 Privilegiorum communicatio quam habent Ordines Regulares, comprehendit etiam exemptionem a juriſdictione Ordinarii in tribus caſibus exceptis in c. Tuarum, num. 24 de privil. 228
3 Privilegia militibus conceſſa competunt etiam Clericis in c. Cùm percuſſio, n. 7 de Cler. ægrot. 146
Vide in ver. *Privilegii interpretatio.* Et in ver. *Communicatio.*
3 Privilegium non cenſetur princeps voluiſſe concedere contra alium, qui eſt dignus eodem favore in c. Nuper, n. 7. de decimis. 306
1 Privilegium clauſum in corpore juris non facit jus commune niſi inter nominatos, & ideò non extenditur de caſu ad caſum ex identitate, rationis in c. Nihil, n. 15. de elect. 275
3 Privilegio Ciſtercienſium, & Societatis Jeſu ne illorum profeſſi tranſire poſſint ad arctiorem Religionem ſine licentia Superioris obtenta, non gaudent aliæ Religiones per commutationem in c. Licet, n. 22. de Reg 369
3 Sed ſi Superior licentiam pertinaciter denegaret, recurrendum eſſet ad proximum Superiorem, ib. n. 23. 369
Vide in ver. *Regulares quoad tranſitum.*
5 Privilegium Religioſis conceſſum non extenditur ad Epiſcopos in c. Quod nonnullis, n. 2. & 28. de priv. 251
5 Privilegia non extenduntur de perſona ad perſonam etiam ex identitate vel majoritate rationis, ib. n. 2. & 25. 251
5 Declaratur, ib. n. 16. & 28. 252
5 Privilegium celebrandi clam tempore interdicti non ſuffragatur eis, quorum culpa, vel fraude interdictum fuit poſitum, ib. n. 3. 251
5 Privilegia Epiſcopis conceſſa ratione pontificalis officii competunt etiam Cardinalibus, ibidem num. 19. 252
5 Privilegium extenditur ex identitate rationis, ſi id patiatur lata verbi ſignificatio vel aliàs eſſet eluſorium, ibidem num. 28. 253
5 Privilegium celebrandi Miſſas in Capella ad quam confluit fidelium multitudo, extenditur etiam ad Miſſas curatas & ad oblationes voluntarias, ibidem n. 29. 253
1 Privilegium conceſſum Abbati, ut poſſit omnia liberè ſicut verus Epiſcopus & Ordinarius tam in iis, quæ ſunt juriſdictionis quam in aliis quibuſcumque ad forum Eccleſiaſticum pertinentibus, non extenditur ad ea quæ ſunt ordinis Epiſcopalis in cap. Dilectus, num. 5. de offic. Ordin. 547

Privilegium eligendi Confeſſorem.

5 Privilegium habens eligendi Confeſſorem, non poteſt eligere niſi eum qui habet executionem, c. Ne pro dilatione, num. 10. & 35. de pœn. & remiſſ. 298
5 Privilegium eligendi Confeſſorem, quid operetur poſt Concilium Tridentinum, ibidem num. 22. & ſeqq. 299
5 Privilegium ſibi eligendi Confeſſorem tanquam favorabile & nulli noxium eſt latiſſimè interpretandum, ibidem num. 47. 301
5 Privilegium eligendi Confeſſorem, quam ob cauſam Epiſcopis & prælatis exemptis conceſſum fuerit, ibidem num. 48. & ſeqq. 301
5 Privilegiatus an poſſit ſibi eligere Confeſſorem non curatum nec approbatum ab Ordinario, ibid. n. 50. & 52. 301
5 Privilegium habens eligendi Confeſſorem tenetur eligere Sacerdotem habentem executionem ab Ordinario, ibid. num. 53. 301
5 Privilegium eligendi Confeſſorem curatum vel approbatum in quo proſit Cardinalibus, ibidem num. 63. 302
5 Privilegium ſibi eligendi Confeſſorem in Diœceſi in qua eſt approbatus ab Ordinario, non eſt ſublatum à Concilio Tridentino in c Omnis, n. 75. de pœn. & remiſſ. 291
Vide in verbo *Confeſſor.*

Privilegii derogatio.

5 Privilegia regia tolluntur per legem generalem, etiamſi de illis non fiat ſpecialis mentio in c. Cùm Capella, num. 9. de privil. 235
5 Privilegia etiam in corpore juris clauſa non deſinunt eſſe privilegia & ideò comprehenduntur in generali privilegiorum derogatione in cap. In his, num. 9. & ſeqq. de privil. 258
5 Privilegiis in corpore juris clauſis ex ſtilo Concilii Tridentini non conſuevit expreſſè derogari, ibidem n. 12. pag. 259
1 Privilegia in corpore juris clauſa non cenſentur ſublata per generalem privilegiorum derogationem in cap. Nonnulli, num. 23. de reſcript. 155
1 Contrarium ibidem numero 38. 157
1 Declaratur ibid. numero 41. 157
1 Privilegiis clauſis in corpore juris multò magis cenſetur derogatum quam non inſertis, ibidem num. 38. 157
1 Privilegium inſertum in corpore juris facit jus commune inter nominatos & de eo judicatur quoad effectum derogatorium ſicut de jure, ibidem num. 40. 157
Vide in verbo *Derogatio* & in ver. *Decimarum conſuetudo.*
1 Lex ſpecialis in materia in qua eſt privilegium clauſum in corpore juris tollit illud: etiamſi de eo non faciat mentionem, ibidem numero 41. 157

Privilegium exemptionis.

1 Privilegium ſuperveniens univerſaliter eximit & liberat ab obligatione quâ quis anteà tenebatur in cap. Magnus, num. 26. de obligat. ad ratioc. 448
1 Declaratur ibidem numero 42. verſ. Non obſtat. 450
2 Privilegium ſuperveniens ante actum conſummatum, in futurum operatur effectum ſuum in c. propoſuiſti, numero 30. de foro compet. 70
2 Declaratur ibidem num. 32. 70
5 Privilegium exemptionis conceſſum perſonis reſpectu certi loci non ſequitur illas extra locum in cap. Quoniam, num. 2. & ſeqq. de privil. 246
3 Privilegium exemptionis ab oneribus Cameralibus conceſſum patrimonio donec Clericus aſſequatur beneficium, extinguitur adepto beneficio, nec reviviſcit per beneficii dimiſſionem in c. Epiſcopus, n. 52. & num. ſeqq. uſque ad n. 63. de præb. 68
3 Contrarium, ib. n. 52. 68
5 Privilegium conceſſum perſonis cum adjectione loci eſt perſonale, ad locum tamen determinatum in c. Cùm Capella, n. 2. de privil. 235
Vide in ver. *Exemptio.*

Privilegii interpretatio.

3 Privilegia juris ita intelligi debent, ut aliquid operentur, & non ſint illuſoria in c. De Cætero, n. 20. de Cler. non reſid. 33
3 Privilegium partim favorabile, & partim odioſum debet reſtringi quatenus præjudicat alteri vel cultui divino